THE EQUINOX OF THE GODS

RAVNODNEVICA BOGOVA

Digitalno izdanje Hrumachis XI Oasis, Belgrade 2011.

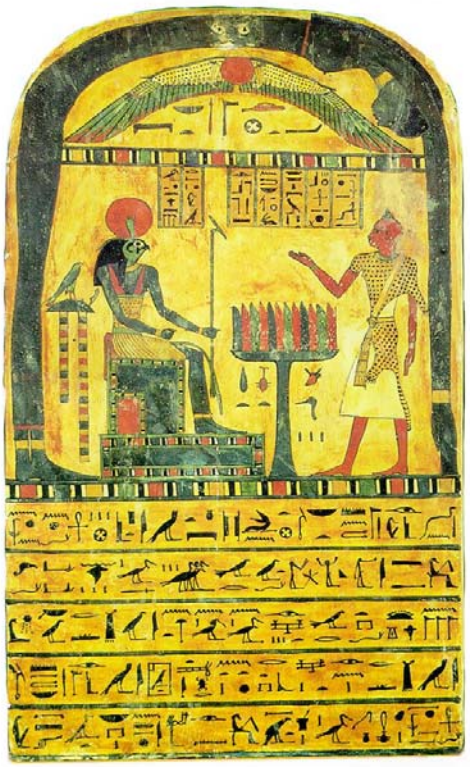

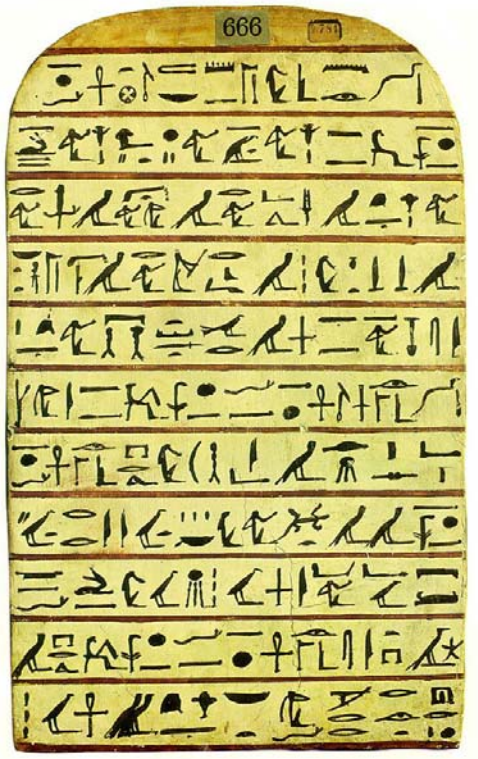

PARAFRAZA NATPISA NA PREDNJOJ STRANI
STELE OTKROVENJA

Gore, biserni azur je
Goli sjaj Nuite;
Ona se priklanja u ekstazi da poljubi
Tajne vreline Hadita.
Krilati globus, zvezdano plavetnilo,
Su moji, O Ankh-af-na-khonsu!

Ja sam Gospodar Thebe, i
Nadahnuti glasonoša Mentuov;
Zbog mene se otkriva zastrto nebo,
Samoubijeni Ankh-af-na-khonsu
čije su reči istina. Prizivam, pozdravljam
Tvoje prisustvo, o Ra-Hoor-Khuit!

Jedinstvo potpuno iskazano!

Obožavam moć Tvog daha,
Vrhovni i užasni Bože,
Koji činiš da bogovi i smrt
Drhću pred Tobom:
Ja, ja te obožavam!

Pojavi se na prestolu Raovom!
Otvori puteve Khuove!
Osvetli puteve Kaove!
Putevi Khabsa potpuno hrle
Da me uznemire ili smire!
Aum! neka me to ispuni!

Svetlost je moja; njeni me zraci
Sažižu: načinio sam tajna vrata
Na Kući Ra i Tuma,
Khephre i Ahathoore.
Ja sam tvoj Tebanac, O Mentu,
Prorok Ankh-af-na-khonsu!

Bes-na-Mautom udaram svoje grudi;
Mudrošću Ta-Necha tkam svoju basmu.
Pokaži svoj zvezdani sjaj, O Nuit!
Pozovi me da živim u tvojoj Kući,
O krilata zmijo svetla, Hadit!
Budi uz mene, Ra-Hoor-Khuit!

PARAFRAZA HIJEROGLIFA IZ 11 REDOVA NA ZADNJOJ STRANI STELE

Kazivanje Mentu-a brata koji govori istinu
Ko je bio gospodar Thebe od svog rođenja:
O srce moje, srce moje majke!
O srce koje sam imao na zemlji!
Ne hvataj se u koštac sa mnom ti svedoče!
Ne protivi mi se, proceni, na moje traženje!
Sada me ne okrivljuju nesposobni
Pred Velikim Bogom, užasnim Gospodom Zapada!
Jer ja sam učvrstio jedno za drugo
Bajalicom za njihov mistični pojas,
Zemlja i čudesni Zapad,

Kada sam rastao, o zemljo, na tvojim grudima!

Mrtvi čovek Ankh-f-n-Khonsu
Govori svojim istinitim i spokojnim glasom:
O ti koji imaš jednu ruku!
O ti koji si najsjajniji na mesecu!
Ja te uplićem u raspredene čini;
Ja te mamim talasastom melodijom.

Mrtvi čovek Ankh-f-n-Khonsu
Odvojen od mračne svetine,
Udružen sa stanovnicima svetlosti,
Otvara Duant, boravišta zvezda,
Dobija njihove ključeve.
Mrtvi čovek Ankh-f-n-Khonsu
Ima svoj prolaz u noći,
Njegovo zadovoljstvo na zemlji je da čini to
Među živima.

THE EQUINOX OF THE GODS.

Službeni Organ A\ A\

Čini što ti je volja neka bude celina od Zakona.
Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.
Reč zakona je Thelema.

Službeni Organ O.T.O.-a

Tom III Br. III

A\ A\ Publikacija u Klasi E.

POZIV

8., 9. i 10. Aprila 1904.g., e.v. ***Aiwass*** je diktirao ovu knjigu 666 (Aleister Crowley-u), Biće čiju prirodu on nije potpuno shvatio, ali koje je opisalo Sebe kao ‘’Ministra Hoor-Paar-Kraat-a" (Gospoda Tišine).

Sadržaj knjige dokazuje strogo naučnu demonstraciju da On poseduje znanje i moć potpuno izvan ičega što je već dosad povezano sa ljudskim sposobnostima.Okolnosti diktata su opisane u Equinox-u, Tom I, Br. vii; ali potpuniji izveštaj, sa konturom dokaza karaktera knjige, sada je ovde da bude publikovan.

Knjiga objavljuje Novi Zakon za čovečanstvo.

Ona zamenjuje moralne i religiozne zakone prošlosti, koji su svuda oronuli, principom koji važi za svakog muškarca i ženu na svetu, i očigledno ne može da bude opozvan.

Spiritualna Revolucija koju je objavila knjiga već je uzela mesto: teško zemlji gde nije otvoreno manifestovana.

Neznanje pravog značenja ovog novog Zakona je dovelo do odvratne anarhije. Njegovo svesno usvajanje u pravom smislu je jedini lek za politički, društveni i rasni nemir koji je doveo do Svetskog Rata, katastrofe Evrope i Amerike, i pretećeg stava Kine, Indije i Islama.

Njegovo rešenje fundamentalnih problema matematike i filosofije ustanoviće novu epohu u istoriji.

Ali ne sme se pretpostaviti da tako moćni instrument energije može da bude upotrebljen bez opasnosti.

Pozivam, stoga, snagom i autoritetom koji su mi povereni, svaki veliki duh i um koji je sada na ovoj planeti inkarniran, da uzme efektivni uticaj ove transcedentne sile, i primeni ga za napredak blagostanja ljudske rase.

Jer kako je iskustvo od trideset dve godine pokazalo isuviše užasno; knjiga ne može da bude ignorisana. Ona je ostavila nesvesno čovečanstvo: a čovek od toga mora da pravi Hleb života. Njegov kvasac je počeo da deluje na zrno grožđa misli: čovek mora da dobije iz njega Vino Ekstaze.

Dođite onda, svi vi, u ime Gospoda Eona, Krunisanog i Pobedničkog Deteta, Heru-Ra-Ha-a: Ja vas pozivam da učestvujete u ovoj svetoj tajni.

Znati - hteti - usuditi se - i ćutati!

Sveštenik Prinčeva, ANKH-AF-NA-KHONSU.

IZVOD

GENESIS LIBRI AL

POGLAVLJE I.

Detinjstvo Aleister Crowley-a

U 36-om Clarendon Skveru, Leamington, Warwickshire, Engleska, u 10.50 uveče na dvanaesti dan Oktobra, 1875.g. vulgarne ere, rođena je osoba čija istorija treba da bude ispričana.

Njegov otac se zvao Edward Crowley; njegova majka, Emily Bertha, njeno devojačko ime bilo je Bishop. Edward Crowley bio je Isključivo Plymouth-ski Brat, najcenjeniji vođa u toj sekti. Ova grana porodice Crowley naseljena je u Engleskoj od vremena Tjudora, ali je Keltska po poreklu, Crowley je pleme u Kerry-u i drugim pokrajinama na Jugo-Zapadu Irske, istog porekla kao Bretonsko 'de Querouaille' ili 'de Kerval' koje je dalo Holanđane od Portsmouth-a do Engleske. Pretpostavlja se da je Engleska grana - direktni preci Edward Alexander Crowley-a - došla u Englesku sa Vojvodom od Ričmonda, i ukorenila se u Bosworth-u.

1881.g. on je otišao da živi u Grange, Redhill, Surrey. 1884.g. dečak, koga su do tada vaspitavali guvernante i tutori, je poslat u školu u St. Leonards, koju je držao neki ekstremni Protestant nazvan Habershon. Godinu dana kasnije bio je premešten u školu u Kembridžu koju je držao Plymouth-ski Brat po imenu Champney. (Moguće je da su podaci u ovom paragrafu netačni. Dokumentarna evidencija u sadašnjem trenutku je neupotrebljiva. Urednik.)

5-og, Marta, 1887.g. Edward Crowley je umro. Dve godine kasnije dečak je odstranjen od škole. Ove dve godine bile su godine nečuvene torture. On je napisao detalje u Predgovoru za ‘’Svetsku Tragediju". Ova tortura ozbiljno je potkopala njegovo zdravlje. Dve godine je putovao, uglavnom po Velsu i škotskoj, sa tutorima. 1890.g. otišao je na kratko vreme u školu u Streatham, koju je držao čovek nazvan Yarrow - njegova majka se tu preselila da bi bila blizu svog brata, ekstremno uskog Protestanta Tom Bond Bishop-a. Ovo ga je pripremilo za Malvern, u koji je ušao za vreme leta 1891.g. Tu je ostao samo godinu dana, jer je njegovo zdravlje bilo još uvek nežno. U jesen on je ušao na vreme u Tonbridge, ali oboren ozbiljnom bolešću, morao je da bude odstranjen. 1893. godinu proveo je sa tutorima, uglavnom u Velsu, na severu škotske i u Eastbourne-u.

1895.g. završio je svoje studije na hemiji na Kraljevskom Koledžu u Londonu i u Oktobru te godine ušao na Trinity Koledž u Kembridžu.

Sa ovim se završava prvi period njegovog života. Neophodno je samo da se saopšti ukratko da se njegov mozak rano razvio. U četvrtoj godini on je mogao da čita Bibliju glasno, pokazujući primetnu sklonost za liste dugih imena, jedini deo Biblije koji teolozi nisu promenili. On je mogao isto tako da igra šah dovoljno dobro da tuče prosečnog amatera, a iako stalno igra nikada ne gubi igru do 1895.g. Krojač kod koga je bio pozvan naučio ga je da pravi odeću za svog oca, i bio je tretiran kao gost na račun svog druga ‘’Plymouth-skog Brata". Stalno je ``tukao`` svog učitelja posle prve igre. Mora da je imao šest ili sedam godina u to vreme.

Počeo je da piše poeziju 1886.g. ako ne i ranije. Vidi ‘’Proročanstva".

Posle smrti svog oca, koji je bio čovek jako zdravog razuma, i nikada nije dopuštao svojoj religiji da se sukobljava sa prirodnom sklonošću, on je bio u rukama ljudi potpuno suprotne sklonosti. Njegov mentalni stav uskoro je bio koncentrisan na mržnju prema religiji koju su oni poučavali, a njegova volja koncentrisana na revolt protiv njenog ugnjetavanja. Njegov glavni metod oslobađanja bilo je planinarenje, koje ga je ostavljalo samog sa prirodom, daleko od tirana.

Godine od Marta, 1887.g., dok nije ušao na Trinity Koledž, Kembridž, u Oktobru, 1895.g., predstavljaju stalnu borbu za slobodu. Na Kembridžu on se osećao da je svoj gospodar, koji ne prihvata da posećuje Hor, Predavanja ili Dvoranu, i bilo je pametnije da ga ostavi na miru da radi na svom spasenju njegov tutor, pokojni Dr. A.W. Verrall.

Mora da se kaže da je on posedovao prirodnu intelektualnu sposobnost u vrlo velikom stepenu. Imao je sposobnost memorije, naročito verbalne memorije, koja je bila zaprepašćujuće savršena.

Kao dečak mogao je da nađe gotovo svaki stih u Bibliji posle nekoliko minuta traganja. 1900.g. bio je testiran na delima šekspira, šelija, Svinburna (prve serije Pesama i Balada), Brouning i Munstoun. On je bio u stanju da tačno odredi mesto svake fraze iz ovih knjiga, i u skoro svakom slučaju da nastavi sa pasusem.

Pokazivao je izuzetan dar za učenje elemenata Latinskog, Grčkog, Francuskog, Matematike i Nauke. Naučio je ‘’Malog Roskoa" gotovo napamet, na svoju sopstvenu inicijativu. Kada je bio u Nižoj Petoj u Malvernu, izašao je šesti u školi na godišnjem šekspirovom ispitu, iako je imao samo dva dana za pripremu. Jednom, kada je Učitelj Matematike, želeći da posveti sat da zaposli napredne učenike, rekao razredu da izrade komplet primera Kvadratnih Jednačina, on je uzvratio pitajući posle četrdeset minuta šta bi on trebalo da radi sledeće, i potpisao serije od 63 jednačine, urađene ispravno.

On je časno prošao sve svoje ispite i u školi i na univerzitetu iako je stalno odbijao da radi na njima.S druge strane, nije mogao da bude ubeđen ili prinuđen da prione na neki predmet koji mu se nije svideo. On je pokazivao jaku odvratnost prema istoriji, geografiji

i botanici, izmedju ostalog. Nikada nije mogao da nauči da piše Grčke i Latinske stihove, verovatno zato što pravila deljenja stihova na stope izgledaju proizvoljno i formalno.

Opet, bilo je nemoguće za njega da se interesuje za nešto od trenutka kada je shvatio principe ‘’kako je bilo, ili moglo da bude, urađeno". Ova crta sprečavala ga je od postavljanja konačnih veza za nešto što je pokušao.

Na primer, on je odbio da predstavi sebe u drugom delu poslednjeg ispita za B.A. stepen, jednostavno zato što je znao za sebe da potpuno vlada predmetom!

Ova karakteristika se proširila na njegova fizička zadovoljstva. On je bio prezrivo nesposoban za laku vežbu penjanja na velike oblutke, zato što je znao da bi mogao da učini to. Izgledalo je neverovatno drugim muškarcima da bi ovaj lenji glupak trebalo da bude najsmeliji i najokretniji čovek svoje generacije, kao što se dokazao svaki put kad se latio litice koja bi zbunila svakog drugog penjača na svetu. Slično, jednom kada je teoretski razradio metod penjanja na planinu, bio je dovoljno sadržajan da saopšti tajnu drugima, i dozvoli im prikladnu slavu. (Prvo penjanje Dent du Géant od Montanavers-a je slučaj što se tiče toga.) Njemu je značilo sve da nešto treba da bude urađeno, a ništa da bi on trebalo da bude neko koji to čini.

Ova gotovo neljudska nesebičnost nije bila neuskladiva sa trošenjem i nenasitom ličnom ambicijom. Ključ zagonetke je verovatno ovo; on je želeo da bude nešto što niko drugi nikada nije bio, ili mogao da bude. On je izgubio interesovanje za šah čim je dokazao sebi (u dobu od 22 godine) da je majstor igre, imajući potučene neke od najjačih amatera u Engleskoj, i čak i jednog ili dva profesionalna ‘’majstora". On se okrenuo od poezije slikanju, manje više, kada je bilo izvesno da je najveći pesnik svog vremena. čak i u Magici, imajuć i nastalu Reč Eona, i tako zauzeto svoje mesto sa drugih Sedam Mudraca poznatih u istoriji, izvan postignuća sve moguće konkurencije, on je počeo da zanemaruje predmet. On je samo u stanju da se posveti njemu kao što čini zato što je eliminisao sve lične ideje iz svog Rada; on je postao automatski kao disanje.

Isto tako moramo da zabeležimo njegove izuzetne moći u izvesnim neobičnim oblastima. On je mogao da se seti najmanjih detalja penjanja na stenu posle godina odsustva. Mogao je ponovo da prati svoje korake na svakom putu koji je jednom proputovao, po najgorem vremenu ili najcrnjoj noći. Mogao je da predvidi jedini mogući prolaz kroz najsloženiji i opasni ledeni nagib. (Na primer Vuibez séracs 1897.g., Mer de Glace, pravi centar, 1899.g.)

On poseduje ‘’osećaj pravca" nezavisan od svakog poznatog fizičkog metoda snalaženja; i ovo je delotvorno u stranim gradovima kao na planinama ili u pustinjama. On može da namiriše prisustvo vode, snega, i drugih bezmirisnih supstanci. Njegova izdržljivost je izuzetna. Poznato je da on piše 67 časova neprekidno: njegov ‘’Tannhäuser" je tako napisan 1900.g. Prepešačio je preko 100 milja za 2 1/2 dana, u pustinji: kao za vreme zime 1910.g. često je pravio ekspedicije u trajanju preko 36 časova, na planinama, u najnepovoljnijim uslovima. On drži Svetski rekord za najveći broj dana provedenih na

glečeru - 65 dana na Baltoro-u 1902.g.; takođe rekord za najveće penjanje uzbrdo preko 16 000 stopa - 4 000 stopa za 1 čas i 23 minuta na Iztaccihuatl-u 1900.g.; rekord za najviši vrh (prvi uspon jednog penjača) - Nevado de Toluca 1901.g.; i brojni drugi.

Ipak je bio sasvim iznuren od same ideje pešačenja od nekoliko stotina jardi, ako ga to nije interesovalo, i uzbuđivalo njegovu maštu, da prihvati; i samo sa najvećim naporom mogao je da prikupi energiju da napiše nekoliko linija ako, umesto njegove želje da ih uradi, samo zna da moraju da budu urađene.

Ovo objašnjenje je smatrano neophodnim da objasni kako je taj čovek sa tako nezamislivim dominantnim osobinama koje su ga učinile svetski slavnim u mnogim oblastima rada, bio tako groteskno nesposoban da upotrebi svoje sposobnosti, ili podjednako svoja postignuća, u nekom od običnih kanala ljudske aktivnosti; da konsoliduje svoje lično dostojanstvo, ili podjednako da osigura svoj položaj sa socijalne ili ekonomske tačke gledišta.

POGLAVLJE II.

Mladost: Počeci Magike.
Rođenje
FRATER PERDURABO-a.
0° = 0 - do 4° = 7 -

Stekavši slobodu, bio je pametan da ne gubi vreme u uživanju. Bio je lišen sve Engleske literature sem Biblije tokom čitave svoje mladosti, i proveo je svoje tri godine na Kembridžu, na popravci tog nedostatka. Takođe je radio za Diplomatsku Službu, pokojni Lord Salisbury i pokojni Lord Ritchie su se interesovali za njegovu karijeru, i dali mu nominacije. U Oktobru, 1897.g., iznenada je oživelo njegovo razumevanje zla navodne 'postojeće religije', i doživeo je trans, u kome je shvatio krajnju ludost svake ljudske ambicije. Slava ambasadora retko nadživljuje vek. Slava pesnika je prolazna. Zemlja mora jednog dana da propadne. On mora da gradi na nekom trajnijem materijalu. Ovo shvatanje ga je dovelo do studije Alhemije i Magike. Pisao je autoru ‘’Knjige Crne Magije i Paktova", razmetljivom Amerikancu Arthur Waite-u, opšte poznatom po bolestima i nerazumljivostima njegovog stila, i bledo izgovorenoj zbrci njegovog misticizma. Ovaj magloviti impresario, predstavljen u astmatičnoj Isis u Operi ‘’žabe bukačice", nagoveštava u svom predgovoru da je poznavao izvesna okultna svetilišta gde je Istinu i Mudrost ljubomorno čuvala masa Posvećenika, da bi dodelili kandidatu koji bi se dokazao vrednim da učestvuje u njihovim privilegijama. G. Waite mu je preporučio da čita knjigu koja je nazvana ‘’Oblak iznad Svetilišta".

Njegova sklonost za planinarenje postala je moćna strast, i on se peo na Cumberland kada je sreo Oscar Eckenstein-a, možda najvećeg od svih planinara njegovog perioda, sa kojim je bio određen da se penje od tada pa dalje do 1902.g.

U leto formirano je društvo za kampovanje na Schönbuhl Glečeru u podnožju Dent Blanche, s namerom za ekspediciju na Himalaje kasnije. Tokom njegovih nedelja na Glečeru, gde je neprestano bilo loše vreme, on je marljivo studirao prevod S.L. Mathers-a tri knjige koje čine deo von Rosenroth-ove ‘’Razotkrivene Kabale". Na jednom od svojih silazaka u Zermatt, upoznao je istaknutog hemičara, Julian L. Baker-a, koji je studirao Alhemiju. On je tragao za ovim ključem u dolini, i učinio da Baker obeća da se sretne sa njim u Londonu na kraju sezone, i predstavi ga drugima koji su zainteresovani za Okultnu nauku. Ovo se dogodilo u Septembru; pomoću Baker-a, upoznao je drugog hemičara George Cecil Jones-a, koji ga je uveo u Hermetički Red Zlatne Zore. On je napravio brz napredak u ovom Redu, i u proleće 1900.g. bio je njegov starešina u Engleskoj. Detalji ovog perioda moraju da budu studirani u ‘’Hramu Kralja Solomona", gde je dat potpuni izveštaj o Redu. U Redu je upoznao, Allan Bennett-a, Frater Iehi Aour-a. Jones i Bennett su bili Adepti visoko kotirani. Poslednji je došao da živi sa njim u njegovom stanu, i zajedno su izveli mnoge operacije ceremonijalne magike. Allan Bennett je bio stalno lošeg zdravlja, i otišao je na Cejlon pri kraju 1899.g. Pri svom ulasku u ovaj Red koji je predmet ove istorije uzeo je moto ‘’Perdurabo" - 'Istrajaću do kraja'.

Jula, 1900.g., otišao je u Meksiko, i posvetio svo svoje vreme neprekidnoj praksi Magike, u kojoj je postigao izuzetan uspeh. (Vidi Equinox Tom I, Br. III za skupljeni izveštaj o ovome. Ovde može da bude sažeto izloženo da je prizivao neke Bogove, Boginje, i Duhove do vidljive pojave, učio kako da isceljuje fizičke i moralne bolesti, kako da učini sebe nevidljivim, kako da održava komunikaciju sa spiritualnim izvorima, kako da kontroliše druge umove, itd., itd.) A zatim....

POGLAVLJE III.

Počeci Misticizma.
Rođenje
FRATER OU MH-a.
7° = 4,

OSCAR ECKENSTEIN, po svom dolasku u Meksiko, gde se peo na planine sa subjektom našeg eseja, našao ga je prilično utučenog. Postigao je najzadovoljavajuće rezultate. Bio je u stanju da komunicira sa božanskim silama, i operacije nevidljivosti i evokacije su bile savladane. Ipak u svemu ovome bilo je nekog nezadovoljstva. Uspeh mu nije dao sve čemu se nadao. Izložio je situaciju svom drugu, više da pročisti svoj sopstveni um nego što se nadao nekoj pomoći, jer je pretpostavljao da je on potpuna neznalica u ovim stvarima, koje je po navici tretirao nerado i sa prezirom. Iznenadio se,

dakle, kada je našao na ovom neobećavajućem mestu glasnika Velikog Belog Bratstva! Njegov drug mu je rekao da napusti čitavu magiku.

‘’Zadatak", rekao je Eckenstein, ‘’obuhvata kontrolu uma. Tvoj um luta". Predlog je bio gnevno odbijen.

‘’Probaj to", rekao je Majstor.

Kratki eksperimenat bio je presudan. Bilo je nemoguće za dečka da drži svoj um fiksiran na jedan jedini predmet čak i nekoliko sekundi u to vreme. Um, iako savršeno stabilan u kretanju, bio je nesposoban da miruje, baš kao što žiroskop pada kada točak zamajac usporava. Potpuno novi pravac eksperimenata bio je stoga preduziman. Pola sata svakog jutra i pola sata svake večeri bilo je posvećeno pokušajima da se kontroliše um, jednostavnim procesom zamišljanja običnog predmeta, i nastojanja da se zadrži koncentracija na njega.

Uskoro je postao ekspert u ovoj početnoj praksi da produšava da se koncentriše na pravilno pokretne predmete kao što je klatno, i, konačno, na žive objekte. Dalje serije eksperimenata bave se drugim čulima. On je pokušao da zamisli da zadržava ukus čokolade ili kinina, miris raznih običnih parfema, zvuk zvona, vodopada, i tako dalje, ili osećaj izazvan takvim stvarima kao što su somot, svila, krzno, pesak i čelik.

U proleće 1901.g., napušta Meksiko, odlazi u San Francisko, Honolulu, Japan, Kinu i Cejlon, uvek nastavljajući ove eksperimente. Njegov Majstor mu nije rekao čemu bi oni konačno odveli. Na Cejlonu je našao Frater I.A.-a (Allan Bennett-a), sa kojim je otišao u Kandy, gde su uzeli bungalov nazvan Marlborough, sa pogledom na jezero.

I.A. se sam razvijao na sličnim poslovima pod P. Ramanathan-om, Generalnim pravozastupnikom Cejlona, koji je poznat okultistima pod imenom Shri Parananda. I.A. mu je rekao da bi se koncentrisao on mora prvo da vidi da nema prekidanja koja mu dolaze od tela, i savetovao prihvatanje Asane, sedeći položaj u kome je svo telesno kretanje obuzdano. Dalje, trebalo je da praktikuje Pranajamu, ili kontrolu disanja, koja ima sličan efekat u svođenju na najnižu moguću tačku unutrašnjih kretanja tela.

Tokom meseci boravka u Kandy-u, on je praktikovao ove, postigao uspeh u Asani, intenzivni bol praksi je savladan, i promenjen u neopisivi osećaj fizičkog dobrog osećanja i komfora.

Jedno vreme u Pranajami prolazio je kroz prvi stadijum, koji je označen obilnim znojenjem posebne vrste, drugi, koji je praćen krutošću tela; i treći, u kome telo nesvesno skače po podu bez da na neki način ometa Asanu.

Tokom drugog dela Avgusta i čitavog Septembra, njegove prakse su postale neprestane danju i noću, da bi stvorile ritam u umu sličan onome koji Pranajama proizvodi u telu. On je usvojio Mantru, ili svetu izreku, koja je zbog stalnog ponavljanja postala automatska u njegovom mozgu, tako da bi se nastavljala za sve vreme spavanja, i on bi se budio

stvarno ponavljajući reči. Samo spavanje, takođe, bilo je prekidano kratkim periodima vrlo laganog spavanja naročite vrste, u kojima je svest jedva izgubljena, iako telo dobija savršen odmor. Ove prakse su se nastavile u Oktobru, na početku Oktobra on je dostigao stanje Dhyana-e, ogromno duhovno iskustvo, u kome se subjekat i objekat meditacije ujedinjuju u prekomernoj silovitosti u zaslepljujućem sjaju i muzici takve vrste za koju zemaljska harmonija nema paralelu.

Rezultat ovoga ipak je izazvao tako intenzivno zadovoljstvo sa njegovim napretkom, da se on predao radu. Zatim je posetio Anuradhapura-u i druge zaboravljene gradove Cejlona. U Novembru otišao je u Indiju, a u Januaru je posetio I.A.-a u Akyab-u u Burmi, gde je taj Adept živeo u manastiru, sa namerom da pripremi sebe da uzme žutu Odoru Budiste Sangha. Celo leto 1902.g. bilo je provedeno u ekspediciji za Chogo Ri (K2) na Himalajima. Tokom čitavog ovog perioda on se veoma malo bavio okultnim radom.

Novembra, 1902.g., on je u Parizu, gde je ostao do proleća 1903.g., kada se vratio u svoju kuću u Škotskoj.

Sada moramo da se vratimo na vreme, da razmotrimo nit koja se provlači kroz čitav njegov rad, koja je tako značajna da za sebe zahteva poglavlje.

POGLAVLJE IV.

Sveta Magija Abramelina Maga.
Rođenje
FRATER - 5° = 6, A\ A

U jesen 1898.g. George Cecil Jones je usmerio pažnju Frater Perdurabo-a na knjigu naslovljenu ‘’Knjiga Svete Magije Abramelina Maga". Suština ove knjige je sledeća:

Aspirant mora da ima kuću sigurnu od posmatranja i ometanja. U ovoj kući mora da bude bogomolja sa prozorom na Istok, i vrata prema Severu otvorena na terasu, na kraju mora da bude loža. On mora da ima Odoru, Krunu, Štap, Oltar, Tamjan, Ulje za miropomazanje, i Srebrni Lamen. Terasa i loža moraju da budu posute sa finim peskom. On se postepeno povlači iz ljudskog života i posvećuje se sve više i više molitvi za period vremena od četiri meseca. Zatim mora da radi dva meseca na gotovo neprestanoj molitvi, govoreći što je moguće manje ikome. Na kraju ovog perioda on priziva Biće opisano kao Sveti Anđeo Čuvar, koji se pojavljuje njemu (ili detetu koje je on zaposlio), i koji će pisati rosom na Lamenu, koji je smešten iznad Oltara. Bogomolja je ispunjena Božanskim Mirisom a ne od aspirantove potpale.

Nakon perioda opštenja sa Anđelom, on poziva Četiri Velika Princa Demonskog sveta, i prisiljava ih na zakletu i poslušnost.

Sledećeg dana on priziva dalje i potčinjava Osam Podprinčeva; i dan posle toga, mnogi Duhovi služe ovome. Ovi podređeni Demoni, od kojih četiri rade kao obični duhovi, zatim izrađuju kolekciju talismana za različite svrhe. Takav je kratki opis Operacije opisane u Knjizi.

Ova Operacija jako je privukla našeg studenta. On odmah nalazi podesnu kuću, i priprema sve što može da bude neophodno za operaciju. Sve je bilo spremno za početak na Uskrs 1900.g., i može da se kaže da je sam preliminarni rad tako ogroman da dugačka priča može da bude napisana o događajima ovih 18 meseci pripreme. Sama Operacija, međutim, nikada nije počela. Dve nedelje ili nešto tako pre određenog vremena, on je dobio urgentni poziv od svog Majstora da spasi njega i Red od uništenja. On je ostavio svoja istraživanja ličnog napretka bez oklevanja, i požurio u Pariz.

To što se Majstor pokazao da nije Majstor, a Red da nije Red, već inkarnacija Nereda, nije imalo efekta na dobru Karmu stvorenu odricanjem od projekta za koji je on pripremio svoje srce tako dugo.

U Meksiku, on je držao bdenje tokom nekoliko noći u Hramu Reda Svetiljke Nevidljive Svetlosti, Red čiji je Veliki Sveštenik zavetovan da održava Tajnu i Večnu Svetiljku. Na ovom oltaru on je dobio nejasni nagoveštaj Vizije Svetog Anđela Čuvara, i onaj o Četiri Velika Princa: ovde je on obnovio Zakletvu Operacije.

(Čitava njegova magijska karijera je najbolje protumačena kao izvođenje ove Operacije. Niko ne sme da pretpostavlja da je Inicijacija formalnost, posmatranje ‘’ujedinjenja", kao što je činio Mason. Čitavi život spada u proces, i on prožima čitavu ličnost; službeno priznanje postignuća je samo znak onoga što je uzelo mesto.)

Po svom povratku u Škotsku 1903.g., našao je dovoljan dokaz prisustva sila Operacije, ali od sada, posedujući razumevanje tog Rada na suptilniji način i budući pripremljen da ga izvede u Hramu svog sopstvenog tela, imajući viđenu Magiku, ukratko, manje više na način na koji je viđena u Delovima II i III Knjige 4, on je bio u stanju da rukuje sa spoljašnjim fizičkim priborom ove Operacije.

Sada moramo da pređemo preko nekoliko godina, i da se bavimo sa dovršenjem ove Operacije, iako je ona po smislu irelevantna za svrhu ove knjige.

Tokom zime 1905-6.g., on je putovao preko Kine. On je došao do tačke osvajanja svog uma. Taj um je bio slomljen. On je video da ljudski um po svojoj pravoj prirodi iščezava, zbog činjenice da priroda nije jedinstvo već dualnost. Istina je relativna. Sve stvari završavaju u misteriji. Takvim rečenicama su filosofi prošlosti formulisali ovu teoremu, kao objavljivanje intelektualnog bankrotstva koje on, sa većom iskrenošću, opisuje kao ludilo.

Prošavši ovo, on je postao kao malo dete, i po dostizanju Jedinstva iza uma, našao svrhu svog života formulisanu ovim rečima, Postizanje Znanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarem.

Tada je našao sebe, imajući uništenu svaku drugu Karmu, savršeno slobodan da nastavi ovaj rad. Zatim je radio Invokacije šest meseci, kako je propisano u Knjizi Svete Magije, i bio nagrađen u Oktobru, 1906.g., kompletnim uspehom.

On je zatim nastavio evokaciju i osvajanje Četiri Velika Princa i njihovih Podređenih, rad čiji rezultati moraju da budu studirani u svetlu njegove docnije karijere.

Sada smo završili sve što je neophodno da se kaže u vezi sa njim, jer opis nekog od njegovih daljih Postignuća je potpuno dat u Liberu CDXV III, ‘’Viziji i Glasu", takođe u Equinox-u Tom I Br. X ‘’Hram Kralja Solomona", gde je neočekivani rezultat Manifestovanja Svetog Anđela Čuvara prikazan u simbolizmu koji može teško da bude shvaćen bez aluzije na događaje 1904.g., koji su sada potpuno primenljivi za ovaj Esej.

POGLAVLJE V.

Rezultati Povlačenja.

Najmudriji Papa, kome su prikazana neka čuda, odbio je da bude impresioniran, primetivši da nikad nije verovao u njih, video ih je isuviše. Rezultat Meditacije - prakse i njihovi rezultati, slede rezultate Magike - dao je našem studentu shvatanje Univerzuma koje je bilo čisto mentalno. Sve je bilo čudo za um. On još nije shvatao da je ovo shvatanje podložno razaranju; ali ga je učinilo skeptičnim i indiferentnim za sve što se događalo. Ti ne možeš stvarno da budeš impresioniran nečim za šta znaš da nije ništa više nego jedna od tvojih sopstvenih misli. Svaki događaj može da bude protumačen kao misao, ili kao odnos između dve misli. U praksi ovo dovodi do duboke ravnodušnosti, čuda postaju nešto obično. Ali šta bi bilo zapanjujuće za sveštenika koji, stavljajući naforu na svoj jezik, nađe svoja usta puna krvavog mesa! U periodu pisanja, očigledno je u koju svrhu je naš student doveden u ovo stanje. Ono nije bilo za Magičara, niti za mističara, ono je bilo za militantnog člana štamparske Asocijacije Racionalista jer je učinjeno veliko Otkrovenje. Za njega je bilo neophodno da se dokaže da je tu bila stvarna istina Svetilišta, da je tu bilo trezveno ozbiljno telo Adepata. Nije važno da li su ovi Adepti inkarnirani ili bez fizičkog tela, ljudski ili božanski. Jedina stvar za izlaganje je, da tu treba da budu svesna Bića u posedu najdubljih tajni Prirode, zavetovana da uzdignu čovečanstvo, ispunjena Istinom, Mudrošću i Razumevanjem. To je praktično dokazivanje postojanja individua čije znanje i moć, iako nepotpuni - jer je priroda Znanja i Moći takva da oni ne mogu nikada da budu potpuni, pošto same ideje sadrže nedostatke - ipak su mogo veći nego išta poznato ostatku čovečanstva.

O takvom telu je naš student čuo u ‘’Oblaku iznad Svetilišta"; pristup njihovom svetilištu bila je vodeća nada njegovog života. Njegova rana postignuća su više težila da potresu njegovo verovanje u postojanje jedne takve organizacije. On još nije proračunao događaje svog života; on još nije naslutio pravac i odredio nameru nadahnjujući njihov očigledno promenljivi pravac. Možda je bilo slučajno da svaki put kada je bio suočen sa nekom teškoćom prava osoba je trenutno došla da ga reši, bilo u dolinama švajcarske, planinama Meksika, ili džunglama Istoka.

U ovom periodu svog života on bi prezrivo odbio ideju kao fantastičnu. On je morao još da uči priču o Balaamu i njegov proročki magarac je mogao da bude doslovno istinit. Jer velika Poruka mu je došla, ne kroz usta neke osobe sa nekim pretenzijama na neko znanje o ovoj ili nekoj drugoj vrsti, već kroz praznoglavu ženu iz društva. Otvorene činjenice o ovom otkrivenju moraju da budu sažeto izložene u novom poglavlju.

POGLAVLJE VI.

Veliko Otkrovenje.

Uspon
ZVERI 666.
9° = 2,

Procenjeno je da je najbolje da se preštampa onako kako stoji u opisu ovih stvari koje su originalno skupljene za ‘’Hram Kralja Solomona". (Equinox Tom I, Br. VII, strane 357-386.)

SVEŠTENIK

Pri otvaranju ovog najvažnijeg dela Frater P.-ve karijere, mogli smo da se sretnemo sa kriticizmom nerazumnog, jer se više bavi njegovim odnosom sa drugima nego sa njegovim ličnim postignućem, i za to nema mesta u ovoj knjizi.

Takav kriticizam je zaista šupalj. Zaista, događaji koje upravo zapisujemo su zauzeli mesto na nivoima materijalnog ili se graniče sa njima; zaista, tako je nejasna svetlost po kojoj koračamo da mnogo toga mora da bude ostavljeno u sumnji; zaista, mi dosad nemamo najveće mistično postignuće da bi ga zabeležili; ali s druge strane smatramo da Pečat koji je stavljen na Postignuće sam može da bude podesno zapisan u priči o tom Postignuću, i da nema koraka u napretku koji je značajniji nego onaj kada je rečeno aspirantu: ‘’Sada kada si ti u stanju da ideš sam, neka tvoja prva briga bude da upotrebiš

tu snagu da pomogneš drugima! " Tako veliki događaj koji upravo opisujemo, događaj koji će dovesti, kao što će vreme pokazati, do uspostavljanja Novog Neba i Nove Zemlje za sve ljude, nosi najjednostavniju i najskromniju masku. Tako često bogovi dolaze obučeni kao seljaci ili kao deca; šta više, ja sam slušao njihove glasove u kamenju i drveću.

Ipak, ne smemo da zaboravimo da ima osoba tako senzitivnih i tako lakovernih da su one u sve uverene, i pretpostavljaju da skoro ima toliko kreveta na svetu koliko ima ljudi; ipak za Protestanta svaki krevet sakriva svog Jezuita. Mi imamo ‘’Miltona koji sastavlja dečje stihove" a ‘’Lok razmišlja brbljajući", božanska otkrovenja koja bi šokirala inteligenciju ovce ili Saksonca; i nalazimo ove uspravne i odbranjene veštinom i hrabrošću.

Stoga, pošto objavljujemo bošansko otkrovenje učinjeno za Fra. P., od najmanje važnosti je da bi trebalo da studiramo njegov um kakav je bio u vreme Otkrovenja. Ako mi nađemo da je to um nervnog bolesnika, mistika, osobe koja je podložna, mi ćemo potceniti otkrovenje; ako on bude onaj duševno zdravog čoveka sveta, mi ćemo njemu pridati veći značaj.

Ako neki prljavi Alhemičar izađe iz svoje laboratorije, i objavi Trubeći svima da je napravio zlato, ljudi sumnjaju; ali preobraćanje u spiritualizam profesora Lombrosoa ostavilo je veliki utisak na one koji nisu shvatili da njegova kriminologija nije bila ništa drugo sem nagomilana obmana bolesnog mozga.

Tako ćemo naći da je A. A. suptilno pripremao Fra. P. preko dve godine obuke u racionalizmu i nepristrasnosti za Njihovu poruku. I naći ćemo da su Oni tako dobro činili radeći Svoj posao da je on odbio poruku za još pet godina, uprkos mnogih čudnih dokaza njene istine. Mi ćemo naći čak i da je Fra. P. morao da bude ogoljen nezaštićen od sebe pre nego što je mogao delotvorno da prenese poruku.

Bitka je bila između čitave njegove moćne volje i Glasa Brata koji je progovorio, i ponovo ušao u tišinu, a to nije bio Fra. P. koji je imao pobedu.

Ostavljamo Fra. P.-a u jesen 1901.g. kada je imao znatan napredak u Yogi. Primećujemo da je 1902.g. malo radio ili ništa na Magici i Misticizmu. Tumačenje okultnih pojava koje je posmatrao isključivo ga je okupiralo, i njegov um je bio sve više i više privučen ka materijalizmu.

Šta su pojave? on se upitao. O noumenonu ne znam i ne mogu da znam ništa. Sve što znam je, koliko znam, samo modifikacija uma, faza svesti. A misao je izlučevina mozga. Svesnost je funkcija mozga.

Ako je ova misao očigledno poreknuta, ‘’A šta je mozak? Pojava u umu"!, to je imalo malo uticaja na njega. Činilo se da je njegov um još neuravnotežen (svi ljudi su neuravnoteženi dok ne pređu Bezdan), da je bilo važnije da insistira na materiji nego na umu. Idealizam je proizveo takvu bedu, bio je otac svake iluzije, nikada nije doveo do

istraživanja. Pa ipak, šta preostaje? Svaki akt ili misao je determinisana beskrajnošću uzroka, rezultanta je beskrajna sila. On je analizirao Boga, video je da je svaki čovek imao stvorenog Boga po svojoj sopstvenoj slici, video je divljaka i ljudoždera Jevrejina odanog divljaku i ljudožderu Bogu, koji je naredio silovanje devica i ubijanje male dece. Video je plačljive stanovnike Indije, rase koje se neprestano mole za svako razbojničko pleme, pronalazak mekušnog Višnua; dok, pod istim imenom, njihovi osvajači obožavaju ratnika, osvajača Demonskih Labuda. Video je cvet zemlje za sve vreme, ljupke Grke, sa ljupkim bogovima koje su pronašli. Video je Rim, sa svojom snagom kako je odan Marsu, Jupiteru i Herkulesu, u svom opadanju kako se okrenuo jalovom Attisu, pogubljenom Adonisu, ubijenom Ozirisu, raspetom Hristu. On je mogao čak i da prati u svom sopstvenom životu svaku aspiraciju, svako posvećenje, kao odraz svojih fizičkih i intelektualnih potreba. Video je, takođe, ludost sveg ovog površnog naturalizma. Čuo je Boers-ovu i Britansku molitvu istom Protestanskom Bogu, i palo mu je na um da bi rani uspeh prethodne pre mogao da bude naknada superiorne hrabrosti nego superiorne molitvene moći, a njihov eventualni poraz okolnosti da su oni mogli da dovedu samo 60 000 ljudi protiv četvrt miliona. Video je, takođe, lice čovečanstva uprljano sopstvenom krvi koja je kapala iz pijavica religije učvršćenih za svoje hramove.

U svemu ovome on je video čoveka kao jedinu stvar za koju je vredno da se drži; jedina stvar koja je trebalo da bude ‘’spašena", ali takođe jedina stvar koja bi mogla da se spasi.

Sve ovo imao je postignuto, zatim se svega odrekao. Intuicije Kabale su bile odbačene iza njega sa osmehom na njegovu mladalačku ludost; magija, zaista, nije vodila nigde; Yoga je postala psihologija. Za rešenje svojih originalnih problema univerzuma on je gledao na metafiziku; posvetio je svoj intelekt kultu apsolutnog razuma. Počeo je još jednom sa Kantom, Hjumom, Spenserom, Hakslijem, Modslijem, Manselom, Fihteom, Šelingom, Hegelom, i mnogim drugima; kao da jedno vreme svog života nije bio čovek? Imao je suprugu; znao je svoju dužnost prema rasi, i za svoj stari posao uz to. On je bio putnik i sportista; vrlo dobro, dakle, proživi to! Tako ga nalazimo da od Novembra, 1901.g. nije praktikovao neku vrstu do Prolećne Ravnodnevice 1904.g. sa izuzetkom uzgredne sedmice u leto 1903.g., i jedne pokazne igre magike u Kraljevskoj Dvorani Velike Piramide u Novembru, 1903.g., kada je svojim invokacijama ispunio tu dvoranu sjajem pune mesečine. (Ovo nije bila subjektivna iluzija. Svetlost je bila dovoljna za njega da pri njoj čita ritual.) Samo da zaključimo, ‘’Tamo, ti vidiš to? Kakva je korist od toga"?

Nalazimo ga kako se penje na planine, kliza se, peca, lovi krupnu divljač, ispunjava dužnosti supruga; nalazimo ga u antipatiji sa svim oblicima spiritualne misli i rada koji označavaju razočaranje.

Ako čovek greškom ide pogrešnom planinom, što može da se dogodi, ne postoje lepote te planine koje mogu da kompenziraju razočaranje kada je greška otkrivena. Lea je zaista možda bila divna devojka, ali Jakov nije mario za nju nakon onog užasnog buđenja našavši njeno lice na jastuku kada je, nakon sedam godina muke, poželeo očekivanu Rahelu.

Tako Fra. P., posle pet godina igranja na pogrešnu kartu, sasvim je izgubio interesovanje za te stvari tako da je bavljenje njima bilo završeno. On može sebi da dopusti malo ljudskog ponosa: ‘’Vidiš, Džek, to je grana na koju sam urezao svoje ime kada sam bio dečak"; ali jednako je video u šumi samo Drvo Života sa zlatnim plodom Večnosti na svojim granama, on nije učinio ništa više sem što je podigao svoju pušku i ustrelio goluba koji je leteo tamo amo kroz lišće.

O ovom ‘’povlačenju od vizije", dokaz nije samo izvodljiv iz odsustva svih okultnih dokumenata u njegovom dosijeu, već i iz potpune okupacije njegovog života spoljnjim i svetovnim dužnostima i zadovoljstvima, a učinjen je neospornim i emfatičnim, pozitivnim svedočenjem njegovih spisa. Od ovih imamo nekoliko primera. Dva su dramatizacije Grčke mitologije, predmet nudi svaku mogućnost okultisti. Oba su upadljivo bez nekih takvih aluzija. Imamo isto tako malu knjižicu, 'Rosa Mundi', u kojoj su radosti čiste ljudske ljubavi opisane bez prigušenih boja mistične emocije. Dalje, imamo komad, 'Čovek koji jede Boga', u kome je Poreklo Religije, kako su ga shvatili Spencer i Frazer, dramatično prikazano; i konačno imamo satiru, ‘’Zašto je Isus Plakao', žestoku, ciničnu i brutalnu u svojoj proceni društva, ali bez brige za neki lek za njegove bolesti.
Kao da je bila izbrisana čitava prošlost čoveka sa čitavom njegovom aspiracijom i postignućem. On je video život (po prvi put, možda) običnim ljudskim očima. Mogao je da shvati cinizam, mogao je da shvati romantiku; sve izvan bila je tama. Sreća je bila posteljni drug prezira.

Saznajemo da je, kasnije 1903.g., nameravao da poseti Kinu sa sportskom ekspedicijom, kada ga je neka sasvim obična komunikacija između njega i supruge navela da to odloži. ‘’Hajde da ubijemo nešto za mesec ili dva", rekao je on, ‘’i ako si u pravu, vratićemo se negovateljicama i doktorima".

Tako ih nalazimo u Hambantota-u, jugoistočnoj provinciji Cejlona, okupiranih samo bufalom, slonom, leopardom, azijskim jelenom, i stotinama drugih predmeta lova.

Ovde umećemo izvode iz dnevnika, zaista oskudna produkcija - posle onoga što smo videli od njegovog prethodnog zapisa na Cejlonu.

Čitave sedmice prolaze bez reči; veliki čovek je igrao bridž, poker, ili golf!

Zapis od 19-og Februara glasi kao da je nameravao da bude interesantan, ali je praćen onim od 20-og Februara. Ipak je izvesno da je 14-og Marta posedovao stan na spratu u Kairu - u pravo vreme!

Može li bathos da ide dalje?
Tako da je unošenje 16-og Marta datirano u Kairu.
(Naše beleške su date u okruglim zagradama.)

Frater P.-ov Dnevnik

(Ovaj dnevnik je ekstremno nekompletan i fragmentaran. Mnogi zapisi takođe, su očigledno irelevantni ili ‘’prikriveni". Izostavljamo mnogo od potonja dva tipa.)

‘’Ova značajna godina 1903. nalazi me u bezimenom kampu u džungli Južne Provincije Cejlona; moje misli, inače podeljene između Yoge i sporta, su odvraćene činjenicom supruge..."

(Ova aluzija na Yogu je podsvesna Magijska Volja Zakletog Posvećenika. On nije činio ništa; ali, na ispitivanju sebe, kao što je bio njegov običaj u nekim vremenima, on se osetio obaveznim da afirmiše svoju Aspiraciju.)

1. Jan. ... (Mnogo zamrljano) ... izgubljen jelen i zec. Tako uznemirujuće. Ipak predskazanje je da je godina dobra za dela Ljubavi i Jedinstvo; bolest za one koji Mrze. Budi moja Ljubavi! (Zapazi da on nije pridodao ‘’i Jedinstvo".)

28. Jan. Ukrcavanje za Suec.
7. Feb. Suec.
8. Feb. Iskrcavanje u Port Saidu.
9. Feb. Za Kairo.
11. Feb. Video sam b.f.g.
b.f.b.

(Ovaj zapis je potpuno nerazumljiv za nas.)

19. Feb. Za Helwan kao Orijentalni Despot.

(Očigledno P. se maskirao, verovatno sa namerom pokušaja da studira Islam iznutra kao što je učinio sa Hinduizmom.)

20. Feb. Počeo sam golf.
16. Mart Počeo sam INV. (invokacija) IAO
17. Mart Qwogq se pojavio.
18. Mart Rekao sam INV. (prizvao) Hwwrs kao a na novi način.
19. Mart Ovo je pogrešno urađeno u podne 30.
20. Mart U 10 sati uveče urađeno dobro - Ravnodnevica Bogova - Nov - (? nov) C. R. C. (Hrišćanski Ružin Krst, mi nagađamo.) Hoori sada Hpnt (očigledno ‘’Hierophant").
21. Mart u 1. A.M. (? jedan sat)
22. Mart X.P.B.

(Možda se ovaj i zapis od 24. Marta odnose na brata A\ A\ koji ga je pronašao?)

E.P.D. u 84 m.

(Nerazumljivo za nas; verovatno prikrivenost.)

23. Mart Y.K. urađen. (? Njegov rad na Yi King-u.)
24. Mart Opet susret sa yél.
25. Mart 823 Otuda
461 ‘’ " = p f l y 2 b z
218

(Mrlja) wch nevolja sa ds.

(Mrlja) P.B. (Potpuno nerazumljivo; moguće prikrivenost.)

6. April Odlazak opet do H, uzimanje A-ov p.
(Ovo je verovatno prikrivenost)

Pre nego što odemo dalje u istoriju ovog perioda moramo da pomenemo sledeće.

Fra. P. nikada nije sačinio potpuni zapis ovog perioda. Izgleda da se kolebao između apsolutnog skepticizma u lošem smislu, ne mareći za otkrovenje, s jedne strane, i stvarnog entuzijazma s druge. A prvo od ovih raspoloženja bi ga navelo da čini stvari koje kvare efekat drugog. Otuda ‘’prikrivenosti" i glupe besmislene šifre koje ruže dnevnik.

I, kao da su sami Bogovi želeli da zatamne Pylon, nalazimo kasnije, kada je P.-va ponosna volja bila slomljena, a on želeo da stvori pravi način istoričara, njegova memorija (jedna od najfinijih memorija na svetu) bila je krajnje nekompetentna da sve stvori izvesnim.

Ipak, ništa od onoga što nije bilo izvesno neće biti uvedeno na ovom mestu. Imamo jedan sasvim nepokvaren i autoritativni dokumenat, ‘’Knjigu Rezultata", napisanu u jednoj od malih Japanskih svezaka koje je on koristio za nošenje. Na nesreću, čini se da je već odustao posle pet dana. Šta se događalo između 23. Marta i 8. Aprila?

KNJIGA REZULTATA.

16. Mart Die Mercury (Dan Merkura) tj. Sreda, prizivam IAO.

(Fra. P. nam govori da je ovo učinjeno ritualom ‘’Nerođenog Jednog", koji je identičan sa ‘’Uvodnom Invokacijom" (vidi ‘’Magick’’ dodatak Liber CXX) u ‘’Goeciji", samo da bi zabavio svoju suprugu pokazujući joj silfe (vazdušne duhove). Ona je odbila ili bila nesposobna da vidi silfe, ali je postala ‘’nadahnuta", i držala se izreke: ‘’Oni čekaju na tebe"!)

(Beleška. Devojačko ime njegove supruge bilo je Rose Edith Kelly. On je zvao Ouarda, Arapski za ‘’Rose". Ona je docnije označena sa ‘’Ouarda Vidovnjak" ili ‘’W." ukratko. Urednik.)

W. kaže ‘’oni" ‘’čekaju na mene".

17. Jupiter, Četvrtak. To je ‘’sve zbog deteta". Takođe ‘’čitavi Oziris". (Zapazi cinični i skeptični ton ovog zapisa. Kako se drugačije pojavljuje u svetlu Libera 418!) Thoth, prizvan sa velikim uspehom, boravi u nama. (Da; ali šta se dogodilo? Fra.P. nema vrstu ideje.)

18. Venus , Petak. Otkriveno da je onaj koji čeka Horus, o koga sam se ogrešio i trebalo bi da ga prizivam. Ritual je otkriven u nacrtu. Obećanje uspeha Saturn (Subota) ili Sun (Nedelja) i Samadhi-a. (Je li ‘’onaj koji čeka" još jedan podrugljivac? Nismo sigurni.)

Otkriće rituala (od W. vidovnjaka) sastojalo se uglavnom u zabrani svih formula dosada upotrebljavanih, kao što će se videti iz teksta koji je štampan dole.

Verovatno je na ovaj dan P. unakrsno ispitao W. o Horusu. Jedino bi impresivni karakter njene identifikacije Boga, sigurno, mogao da ga navede da je nevoljno posluša. On se seća da se samo složio da je posluša da bi joj pokazao kako je bila glupa, i izgrdio je ‘’ništa ne bi moglo da se desi ako bi prekršila sva pravila".

Stoga ovde ubacujemo kratku belešku Fra. P. kako je W. upoznala R.H.K. (Ra Hoor Khuit-a)

1. Sila i Vatra (pitao sam je da opiše njegove moralne osobine.)
2. Zagasito plava svetlost. (Pitao sam je da opiše stanja koja je izazvao. Ova svetlost je potpuno očigledna i jedinstvena; ali naravno njene reči, iako su lep opis, mogu podjednako da se primene na nešto drugo.)
3. Horus. (Pitao sam je da na brzinu odabere njegovo ime iz liste od deset nasumice.)
4. Prepoznata njegova slika kada je pokazana. (Ovo se odnosi na impresivnu scenu u Boulak Muzeju, koja će biti detaljno obrađena.)
5. Upoznala moje prošle odnose sa Bogom. (Ovo znači, mislim, da je saznala da sam zauzeo svoje mesto u hramu, itd., i da ga nikad nisam prizivao.)
6. Upoznala njegovog neprijatelja. (Pitao sam, ‘’Ko je njegov neprijatelj"? Odgovor, ‘’Sile vode - Nila". W. nije poznavala Egiptologiju - ili nešto drugo.)
7. Upoznala njegovu linijsku sliku i njegovu boju. (1/84 mogućnosti.)
8. Upoznala njegovo mesto u hramu. (1/4 mogućnosti, u svakom slučaju.)
9. Upoznala njegovo oružje (iz liste od 6.)
10. Upoznala njegovu planetarnu prirodu (iz liste 7 planeta.)
11. Upoznala njegov broj (iz liste od 10 jedinica.)
12. Odabrala ga od (a) Pet - (b) Tri - nebitna, t.j. proizvoljna simbola. (Ovo znači da sam odredio u mom umu da kažem D od A, B, C, D, a E bi trebalo da ga predstavlja, i da je ona zatim rekla D.) Ne možemo isuviše jako da insistiramo na izuzetnom karakteru ove identifikacije. Nismo imali pretenziju na vidovitost; niti je P. ikada pokušavao da je obučava.

P. je imao veliko iskustvo sa vidovnjacima, i za njega je uvek bila stvar časti da ih izbaci. A ovde je bila početnica, žena sa kojom se nikada ne bi trebalo složiti izvan dvorane za balove, govori sa autoritetom Boga, i to dokazuje sa odlučnom ispravnošću.

Jedna greška, i Fra. P. bi je poslao do đavola. A ta greška nije napravljena. Proračunaj neparne brojeve! Ne možemo da nađemo matematički izraz za testove 1, 2, 3, 4, 5, ili 6, ali drugih 7 testova daju nam 1/10 x 1/84 x 1/4 x 1/6 x 1/7 x 1/10 x 1/15 = 1/21 168 000

Dvadeset jedan milion prema jedan protiv njenog dobijanja kroz polovinu ogleda! Čak i ako pretpostavimo ono što je apsurdno, da je ona poznavala korespondencije Kabale tako dobro kao Fra. P., i imala znanje o njegovim sopstvenim odnosima sa Neviđenim, moramo da uzmemo u obzir telepatiju da objasnimo test 12.

(Beleška. Možemo da dodamo, takođe, ono što Fra. P. misli, ali nije potpuno pouzdano, da je on isto tako testirao nju sa Hebrejskim Alfabetom i Tarot adutima, u kom slučaju dugi neparni brojevi moraju da budu još dalje pomnoženi sa 484, donoseći njima preko bilion znakova!)

Ali mi znamo da je ona bila savršeno neuka za suptilne korespondencije, koje su postojale u to vreme samo u Fra. P.-vom sopstvenom mozgu. A čak i da je bilo tako, kako da objasnimo ono što je usledilo - otkriće Stele Otkrovenja?

Da bi primenio test 4, Fra. P. je odveo nju u muzej u Boulak-u, koji oni nisu prethodno posetili. Ona je prošla pored (kako je P. primetio sa tihom radošću) nekoliko slika Horusa. Otišli su uz stepenice. Stakleni orman je stajao na odstojanju, isuviše daleko da bi njegov sadržaj bio prepoznat. Ali W. ga je prepoznala! ‘’Tamo", uzviknula je ‘’Tamo je on"!

Fra. P. je krenuo napred prema ormanu. Tu je bila slika Horusa u obliku Ra Hoor Khuit-a naslikana na drvenoj steli 26-e dinastije - i izloženi predmet je nosio broj 666! To je bilo pet godina pre nego što je Fra. P. bio prisiljen na poslušnost.

Ovaj događaj mora da se desio pre 23. Marta, pošto se zapis o tom datumu odnosi na Ankh-f-n-khonsu-a.

Ovde je P.-v opis stele.
‘’U muzeju u Kairu, Br. 666 je stela Sveštenika Ankh-f-n-khonsu-a.
Horus ima crveni Disk i zeleni Uraeus.
Njegovo lice je zeleno, njegova koža je indigo.
Njegova ogrlica, alke na nogama i narukvice su zlatne.
Njegov nemis skoro crn od plavetnila.
Njegova tunika je Leopardova koža, a njegova kecelja je zelena i zlatna.
Zelen je štap dvostruke Moći; njegova desna ruka je prazna.
Njegov tron je indigo kazaljka sunčanika, crveni kvadrat.
Svetla je gumena smola.

Iznad njega su Krilati Globus i savijena figura nebeske Isis, njene ruke i stopala dodiruju zemlju.

(Štampamo najnoviji prevod Stele, od Gospode Alan Gardiner-a, Litt. D.-a, i Battiscombe Gunn-a. Neznatno se razlikuje od onoga koji je upotrebio Fra. P., koji je pripisan pomoćniku staratelja Muzeja u Boulak-u.)

STELA ANKH-F-NA-KHONSU-A

Prednja strana.

Najviši Registar (ispod Krilatog Diska)
Behdet (?Hadit?), Veliki Bog, Gospod Neba.
Srednji Registar. Dve vertikalne linije u levo:
Ra-Harakhti, Gospodar Bogova.
Pet vertikalnih linija u desno:
Oziris, Sveštenik Mentu, Gospod Thebe, Otvarač vrata Nut u Karnaku, Ankh-f-n-Khonsu, Opravdani.
Donji Oltar:
Volovi, Guske, Vino (?), Hleb.
Iza boga je hijeroglif Amenti.

Najniži Registar.

(1) Govori Oziris, Sveštenik Mentu, Gospod Thebe, otvarač Vrata Nut u Karnaku, Ankh-f-n-Khonsu, (2) Opravdani: ‘’Pozdrav, Tebi čija slava je velika (visoko hvaljen), ti mnogo željeni. O Duša (ba) veoma uliva strahopoštovanje (doslovno moćna, od strahopoštovanje) koja uliva strah od njega (3) među Bogovima, blista u slavi na njegovom velikom tronu, pravi puteve za Dušu (ba) za Duh (yekh) i za Senku (khabt): Ja sam spreman i blistam dalje kao neko ko je spreman. (4) Imam napravljen put ka mestu na kome su Ra, Tom, Khepri i Hathor". Oziris, Sveštenik Mentu, Gospod Thebe (5) Ankh-f-na-Khonsu, Opravdani; sin od MNBSNMT-a; rođena od nosioca Sistruma Amona, Dama Atne-sher.

Zadnja strana.

Jedanaest linija spisa.

(1) Govori Oziris, Sveštenik Mentu, Gospod Thebe, Ankh-f- (2) na-Khonsu, Opravdani: ‘’Moje srce od moje majke, moje srce (drukčija reč, očigledno sinonimna, ali verovatno ne i uopšte tako) mojeg postojanja (3) na zemlji, ne stoji dalje protiv mene kao svedok, ne vraća me nazad (4) među Suverene Sudije (potpuno proizvoljan konvencionalni prevod originalne reči), niti je sklono protiv mene u prisustvu Velikog Boga, Gospoda Zapada (Oziris naravno): (5) Sada kada sam sjedinjen sa Zemljom na Velikom Zapadu, i ne postojim više na Zemlji.

(6) Govori Oziris, onaj koji je u Thebi, Ankh-f-na-Khonsu, Opravdani: ‘’O Samo (7) Jedan, sija kao (ili na) Mesec; Oziris Ankh-f- (8) na-Khonsu dolazi na videlo visoko iznad pored ovih koji su tvoje mnoštvo. (9) Onaj koji okuplja zajedno one koji su u Svetlosti, Podzemni svet (duat) je (takođe) (10) otvoren za njega; gle Oziris Ankh-f-na-Khonsu, dolazi (11) danom da čini sve što želi na zemlji među živima".

Postoji jedna druga stvar koja dopunjuje tajnu Mudrosti - (P. beleži ‘’možda Thoth") ili je ona na hijeroglifima. (Ovaj poslednji paragraf je, pretpostavljamo, diktirala W.)

Sada se vraćamo ‘’Knjizi Rezultata".

19 Ritual je napisan u potpunosti i invokacija je učinjena - mali uspeh.

20 Otkriveno (Mi ne možemo da odgonetnemo da li ovo otkrovenje dolazi od W. ili je rezultat rituala. Ali gotovo sigurno prethodno, pošto prethodi ‘’Velikom Uspehu" koji je upisan) da Ravnodnevica Bogova dolazi, Horus preuzima Tron Istoka i sve rituale, itd., budući da su poništeni.

(Da objasnimo ovo, pridodajemo ovom poglavlju ritual Ravnodnevice Z.Z., koji je svetkovan u proleće i jesen za vreme 48 časova stvarnog vremena kada Sol ulazi u Aries i Libra-u.)

20 Veliki uspeh u ponoćnoj invokaciji.

(Drugi dnevnik kaže 10 uveče. ‘’Ponoć" je možda slobodna fraza, ili možda označava vrhunac rituala.)

Ja sam tu da formulišem novu vezu Reda sa Solarnom Silom.

(Nije jasno šta se desilo u ovoj invokaciji; ali je očigledno iz druge beleške izvesno kasnijeg datuma, da ‘’veliki uspeh" ne znači ‘’Samadhi". Jer P. piše: ‘’Ja stvaram apsolutan uslov u kom bi trebalo da postignem Samadhi u božjem sopstvenom interesu". Njegova memorija se slaže sa ovim. To je bio Samadhi postignut u Oktobru, 1906.g., koji ga je doveo na put poslušnosti ovom otkrovenju.

Ali da ‘’veliki uspeh" označava nešto veoma važno dovoljno je jasno. Podrugljivi skeptik od 17-og Marta mora da je imao šok pre nego što je napisao ove reči.)

21. Luna Sol ulazi u Aries. Ponedeljak, Sunce ulazi u Ovna tj. počinje proleće.

22. Mars , Utorak tj. Dan odmora, u kome ništa od magije uopšte nije rađeno. Merkur, Sreda je veliki dan invokacije.

(Ova beleška je pripisana nadahnuću W. ili njegovoj sopstvenoj racionalizaciji imaginacije.

23. Tajna Mudrosti.

(Izostavljamo zapis dugog i beskorisnog Tarot proricanja.)

U ovoj tački možemo da ubacimo Ritual koji je bio tako uspešan 20-og.

INVOKACIJA HORUSA

PREMA BOŽANSKOJ VIZIJI W., VIDOVNJAKA.

Treba da bude izvođena ispred prozora otvorenog prema Istoku ili Severu bez tamjana. Soba treba da bude ispunjena nakitom, ali samo dijamanti treba da budu nošeni. Mač, neposvećen, 44 bisernih perli treba da budu izbrojane. Stajati. Sjajna dnevna svetlost u podne 12. 30. Zaključana vrata. Bele odore. Gola stopala. Budi veoma glasan. Subota. Upotrebi Znak Apophis-a i Typhon-a. Gornje je W. odgovor na različita pitanja koja je postavio P.

Priprema. Teranje. Manji Terajući Ritual Pentagrama. Manji Terajući Ritual Heksagrama. Plamteći mač. Abrahadabra, Prizvati. Kao pre.

(Ovo su P.-ve ideje za ritual. W. je odgovorila, ‘’Izostaviti".)

(Rukopis ovog Rituala nosi mnoge unutrašnje oznake koje su napisane na vrhuncu uzbuđenosti i ostale neizmenjene, sačuvane možda zbog letimičnog pogleda. Postoje greške u gramatici i pisanju jedinstvene u svim rukopisima Fra. P.; upotreba velikih slova je nepravilna, a interpunkcija gotovo nedostaje.)

ISPOVEST.

Ti nepripremljeni i neprizvani, Ja, OY MH, Fra. R.R. i A.C., sam ovde u Tvom Prisustvu - jer Ti si Svuda, O Gospode Horus! - da ispovedim ponizno pred Tobom moje zanemarivanje i moj prezir prema Tebi.

Koliko treba da ponizim sebe da bi bilo dovoljno pred Tobom? Ti si moćan i nepobedivi Gospod Univerzuma: Ja sam varnica Tvog neizrecivog Zračenja.

Kako bi trebalo da Ti pristupim? ali Ti si Svuda. Ali Ti me milostivo pozivaš Sebi, po ovom Egzorcizmu Umetnosti, da ja mogu da budem Tvoj Sluga, Tvoj Adept, O Sjajni, O Sunce Slave! Ti me pozivaš - ne treba li onda da požurim u Tvom Prisustvu?

Sa neopranim rukama stoga dolazim Tebi, i žalim zbog mog udaljavanja od Tebe - ali Ti znaš! Da, činio sam zlo! Ako je neko (bez sumnje aluzija na S.R.M.D. koji je bio mnogo obuzet Marsom, P. je video Horusa najpre kao Geburah; kasnije kao aspekt Tipheretha, uključujući Chesed i Geburah - crveni obrnuti Trougao - aspekt suprotan Ozirisu.) hulio na Tebe, što bi ja stoga trebalo da napustim Tebe? Ali Ti si Osvetnik; sve je sa Tobom.

Savijam svoj vrat pred Tobom; i kao što je jednom Tvoj mač bio nad njim (vidi G\D\ Ceremonija Iskušenika, Obaveza), tako sam ja u Tvojim rukama. Udari ako je Tvoja volja: poštedi ako je Tvoja volja: ali me prihvati onakvog kakav sam.

Pouzdam se u Tebe: treba li ja da budem zbunjen? Ovaj Ritual Umetnosti; ova četrdeset i četvorostruka Invokacija; ovo žrtvovanje Krvi - (Jedino, pretpostavljamo, da je 44 = DM, krv. Moguće je da je upotrebljen pehar krvi. P. misli da je to bilo u nekom od radova u to vreme, ali nije sigurno da je to bio ovaj.) - ovo ne shvatam.

Dovoljno je da poslušam Tvoje naređenje; da li je Tvoja naredba išla dalje zbog moje večne bede, nije li moja radost bila za to da se izvrši Tvoja presuda na meni?

Zašto? Jer Sve je u Tebi i od Tebe; dovoljno je da sagorim u nepodnošljivoj slavi Tvog prisustva. Dovoljno! Okrećem se Tvom Obećanju.

Reči su ispunjene sumnjom: Tamni su putevi: ali u Tvojim Rečima i Putevima je Svetlost. Tako sada kao i uvek, ulazim u stazu Tame, da slučajno tako mogu da dođem do Svetlosti.

Zdravo!

a I (Aleph)

Udari, udari zapovednički akord!
Izvuci, izvuci Plamteći Mač!
Krunisano Dete i Pobednički Gospode,
Horuse, osvetniče!

1. O Ti sa Glavom Sokola! Tebe, Tebe, ja prizivam!
(Pri svakom ‘’Tebe ja prizivam", tokom čitavog rituala, daj znak Apophisa.)
A. Ti jedino-rođeno-dete Ozirisa Tvog Oca, i Isis Tvoje Majke. Onaj koji je bio ubijen; Ona koja Te je nosila u Svojoj materici bežeći od Terora Vode. Tebe, Tebe ja prizivam!
2. O Ti čija je Kecelja blistavo bela, belja nego čelo Jutra! Tebe, Tebe, ja prizivam!
B. O Ti koji si formulisao Svog Oca i oplodio Svoju Majku! Tebe, Tebe, ja prizivam!
O Ti čiji je ogrtač od zlatnog oreola sa azurnim prugama neba! Tebe, Tebe, ja prizivam!
C. Ti, koji si kaznio Užas Smrti; Ti ubico Typhona! Ti koji si podigao Svoje ruke, a Zmajevi Smrti su kao prah; Ti koji si podigao Svoju Glavu, a Nilski Krokodil je ponizan pred Tobom! Tebe, Tebe, ja prizivam!
4. O Ti čiji Nemis sakriva Univerzum noću, neprobojno Plavetnilo! Tebe, Tebe, ja prizivam!
D. Ti koji putuješ u čamcu Ra-a, i nalazić se na Krmi Aftet čamca i Sektet čamca! Tebe, Tebe, ja prizivam!

5. Ti koji nosiš Štap Dvostruke Moći! Tebe, Tebe, ja prizivam!

E. Ti u čijem prisustvu je razlivena tama Plave Svetlosti, nedokučiva slava najspoljnjijeg Etra, nepokretna, nezamisliva ogromnost Prostora. Ti koji si usredsređen potpuno na Trideset Etera u jednoj zatamnjujućoj sferi Vatre! Tebe, Tebe, ja prizivam!

6. O Ti koji nosiš Ružu i Krst života i Svetlosti! Tebe, Tebe, ja prizivam!

Glas Petice.
Glas šestice.
Jedanaest je Glasova.
Abrahadabra!

b II (Beth)

Udari, udari zapovednički akord!
Izvuci, izvuci Plamteći Mač!
Krunisano Dete i Pobednički Gospode,
Horuse, osvetniče!

1. Po tvom imenu Ra, ja Te prizivam, Sokola Sunca, slavnog!

2. Po tvom imenu Harmachis, mladost Blistavog Jutra, ja Te prizivam!

3. Po tvom imenu Mau, ja Te prizivam, Lava Podnevnog Sunca!

4. Po tvom imenu Tum, Sokola Večeri, grimizni sjaj Zalaska Sunca, ja Te prizivam!

5. Po tvom imenu Khep-Ra ja Te prizivam, O Bubo skrivenog Vladara Ponoći!

A. Po tvom imenu Heru-pa-Kraat, Gospod Tišine, Lepo Dete koje stoji na Zmajevima Dubine, ja Te prizivam!

B. Po tvom imenu Apollo, ja Te prizivam, O Snažni i sjajni čoveče, O pesniče, O oče!

C. Po tvom imenu Phoebus, koji voziš svoje kočije s kraja na kraj Neba Zevsa, ja Te prizivam!

D. Po tvom imenu Odin ja Te prizivam, O ratniče Severa, O čuveni iz Saga!

E. Po tvom imenu Jeheshua, O dete Plamteće Zvezde, ja Te prizivam!

F. Po Tebi lično, Tvoje tajno ime Hoori, prizivam Te!

Imena je Pet.
Imena je šest.
Jedanaest je Imena!
Abrahadabra!

Gledaj! Stojim u sredini. Moj je simbol Ozirisa; k Tebi su moje oči uvek okrenute. Ka sjaju Geburaha, Veličanstvenosti Cheseda, misteriji Daatha, tamo uzdižem svoje oči. Ovo sam tražio, i tražio sam Jedinstvo: čuj me Ti!

g III (Gimel)

1. Moja je Glava čoveka, i moj uvid je pronicljiv kao Sokolov. Svojom glavom ja Te prizivam!

A. Ja sam jedino rođeno dete svog Oca i Majke. Svojim telom ja Te prizivam!

2. Zbog mene sijaju Dijamanti Zračeći belo i čisto. Njihovim sjajem ja Te prizivam!

B. Moj je Obrnuti Crveni Trougao, Znak dat ni od koga, čuvaj ga da bude od Tebe, O Gospode! (Ovaj znak je prethodno saopštila W. On je bio potpuno nov za P.) Lamenom ja Te prizivam!

3. Moj ogrtač je beo prošiven zlatom, blistavi abbai koji ja nosim. Pomoću svoje odore ja Te prizivam!

C. Moj je znak Apophisa i Typhona! Znakom ja Te prizivam!

4. Moj turban je beo i zlatan, a moja plava snaga je od najunutarnjijeg vazduha! Svojom krunom ja Te prizivam!

D. Moji prsti putuju po Brojanici od Bisera; tako idem iza Tebe u tvojim kolima slave. Svojim prstima ja Te prizivam! (U Subotu niska bisera je pukla: tako sam promenio invokaciju u ‘’Moji mistični sigili putuju u Barci Akaša, itd. Bajalicama ja Te prizivam! - P.)

5. Nosim štap Dvostruke Moći u Glasu Gospodara - Abrahadabra! Pomoću reči ja Te prizivam!

E. Moji su tamno plavi titraji muzike u pesmi koju sam stvorio davno da Te prizovem :

Udari, udari zapovednički akord!
Izvuci, izvuci Plamteći Mač!
Krunisano Dete i Pobednički Gospode,
Horuse, osvetniče!

Pesmom ja Te prizivam!

6. U mojoj ruci je tvoj Mač Osvete; neka udari na Tvoju Zapovest! Mačem ja Te prizivam!

Glas Petice.
Glas šestice.
Jedanaest je Glasova.
Abrahadabra!

Pomoć IV (Resh)

(Ovaj odeljak samo ponavlja odeljak I u prvom licu. Tako počinje: 1. ‘’Moja je Glava Sokola! Abrahadabra!" i završava se: 6. ‘’Nosim Ružu i Krst života i Svetlosti! Abrahadabra"! dajući Znak na svako Abrahadabra. Ostajući u Znaku, invokacija se završava:)

Zato kažem tebi: Dođi Ti napred i boravi u meni; tako da svaki moj Duh, bilo od Neba, ili od Etera, ili od Zemlje ili ispod Zemlje; na suvoj zemlji ili na Vodi, ili od Uskovitlanog Vazduha ili od Vatre koja nadire; i svaka bajalica i bič Božji Jedne Siline mogu da budu TI. Abrahadabra!

Obožavanje - urađeno bez pripreme.
Završeno teranjem. (Mislim da je ovo izostavljeno na zapovest W. - P.)

Tokom perioda 23. Mart - 8. April, ma šta drugo moglo da se dešava, bar je sigurno da je rad bio nastavljen do nekog stepena, da su napisi stele prevedeni za Fra. P., i da je on parafrazirao potonje u stihu. Jer mi ga nalazimo kako upotrebljava, ili pripremljenog da upotrebi, iste u tekstu Liber Legisa.

Možda je tada, možda je kasnije, sastavio ‘’koincidencije imena sa Kabalom", kojima sada moramo da usmerimo čitaočevu pažnju.

Rukopis je samo fragmentarna skica.
Ch = 8 = ChITh = 418 = Abrahadabra = RA-HVVR (Ra-Hoor).
Isto tako 8 je veliki simbol koji ja obožavam.
(Ovo može da bude zbog njegove sličnosti sa T ili zbog njegovih [starih G\D\] svojstava za Daath, P. budući tada racionalist; ili zbog nekog drugog razloga.)
Tako je i sa 0.
0 = A u Knjizi Thotha (Tarot).
A = 111 sa svim svojim velikim značenjima, a = 6.
Sada 666 = Moje ime, broj stele, broj Zveri (Vidi Apokalipsu), broj čoveka.
Zver AChIHA = 666 u potpunosti. (Uobičajeno pisanje je ChIVA.)
(A = 111, Ch = 418, I = 20, H = 6, A = 111.)
HRV-RA-HA. 211 + 201 + 6 = 418.
(Ovo ime se nalazi samo u L. Legisu, i pre je tekst te knjige nego stele.)
ANKH-P-N-KHONShU-T = 666.
(Verujemo da će dodatak svršetka Te biti nađen opravdanim.)
Bes-n-maut, BIShNA-MAVT = 888.
Ta-Nich, Th A-NICh = Ch x A.
Nuteru NVThIRV = 666.
Montu MVNTV = 111.
Aiwass AIVAS = 78, uticaj ili glasnik, ili Knjiga T. (P.S. Zapazi ovu grešku! Urednik.)
Ta-Nich TA-NICh = 78. Alternativno, Sh za Ch daje 370, 0 Sh, Stvaranje.
Toliko mnogo izvlačimo iz knjiga ispunjenih beznačajnim kalkulacijama, od kojih glavnina nije više razumljiva čak ni Fra. P.

Njegova memorija, ipak, nas uverava da su koincidencije bile mnogo brojnije i impresivnije nego one koje smo u stanju da reprodukujemo ovde; ali njegov stav je, shvatamo, da posle svega ‘’To je sve u Liber Legisu. 'Uspeh je tvoj dokaz: ne raspravljaj; ne preobraćaj; ne govori previše'"! I zaista u Komentaru za tu Knjigu biće nađeno dovoljno za većinu opreznih istraživača.

Sada ko, može da se pita, ko je bio Aiwass? To je ime koje je dala W. P.-u kao ime njenog obavestioca. Takođe to je ime dato kao ime otkrivača Liber Legisa. Ali bilo da je Aiwass spiritualno biće, ili čovek poznat Fra. P.-u, stvar je čiste pretpostavke. Njegov broj je 78, broj Mezla-e, Kanal kroz koji Macroprosopus otkriva Sebe, ili pokazuje Svoj uticaj na, Microposopus-a. Tako nalazimo Fra. P. da govori o njemu u jedno vreme kao o drugom, ali naprednijem čoveku; u drugo vreme kao da je to bilo ime njegovog sopstvenog pretpostavljenog u Spiritualnoj Hijerarhiji. I na sva pitanja Fra. P. nalazi odgovor, ili ukazuje na ‘’suptilnu metafizičku razliku između radoznalosti i teškog rada", ili pokazuje onu među Bratstvom ‘’imena su samo laži", ili na neki drugi način osujećuje samu otvorenu nameru istoričara.

Ista primedba se primenjuje na sva pitanja s obzirom na V.V.V.V.V.; sa ovim dodatkom, da u ovom slučaju on pristaje da raspravlja i da upućuje. ‘’Ako vam kažem", jednom je rekao sadašnjem piscu, ‘’da je V.V.V.V.V. g. Smith i da živi u Clapham-u, vi bi odmah išli unaokolo i govorili svima da je V.V.V.V.V. g. Smith iz Clapham-a, što nije istina. V.V.V.V.V. je sama Svetlost Sveta, sam Posrednik između Boga i čoveka; a u vašem sadašnjem okviru uma (onom od palice za skakanje) vi ne možete da vidite da dve izjave mogu da budu identične za Braću A\ A\! Nije li vaš pradeda dokazivao da nikakva dobra stvar nije mogla da izađe iz Nazareta? 'Nije li ovo drvodeljin sin? nije li njegova majka nazvana Marijom? a njegova braća, Jakov i Josif, i Simon, i Juda? A njegove sestre, nisu li sve sa nama? Odakle ovaj čovek ima sve ove stvari? A oni su se ogrešili o njega"'.

Slično s obzirom na pisanje Liber Legisa, Fra. P. će jednom reći da ono nije ni na koji način ‘’automatsko pisanje", da je čuo jasno i razgovetno ljudske artikulisane akcente čoveka. Jednom, na strani 6, on je rekao da će urediti rečenicu; a jednom, na strani 19, W. nadoknađuje rečenicu koju je on propustio da čuje.

Ovom spisu se sada okrećemo. Mora da je bilo 7. Aprila kada je W. naredila P.-u (sada nešto obeshrabrenom) da uđe u ‘’hram" tačno u 12 sati u podne tri uzastopna dana, i da piše ono što je čuo, ostajući tačno 1 sat.

Ovo je on učinio. Odmah po njegovom zauzimanju svog sedišta Glas je počinjao svoje Kazivanje, i završavao tačno po isteku sata.

Ovo su tri poglavlja Liber Legisa, i mi nemamo ništa da dodamo.
Puni naslov knjige je, kako je P. najpre izabrao da je nazove,

LIBER AL vel LEGIS
sub figura CCXX
as delivered by LXXVIII to DCLXVI

i to je Prva i Najveća od onih publikacija Klase A A\A\ u kojima ne treba da bude promenjen ni stil slova.

Ovo je bio originalni naslov koji je smislio 666 da se pojavi u publikaciji 1909.g. ‘’Ključ svega" i pravo spelovanje Aiwass-a nisu tada bili otkriveni.

SVETKOVINA RAVNODNEVICE.

(Hram uređen kao za 0° = 0,.)

Ht. (kuca) Braćo i Sestre svih stepenova Zlatne Zore u Spoljnjem, proslavimo Svetkovinu (Prolećne) Jesenje Ravnodnevice! Svi ustaju.

Ht. Frater Kerux, objavi istinu, i objavi ukidanje sadašnje Lozinke.

K. (Ide prema Ht.-u udesno, pozdravlja, i okreće se Zapadu). U Ime Gospoda Univerzuma, a po zapovesti V.H.Ht., proglašavam (Prolećnu, Jesenju) Ravnodnevicu, i izjavljujem da je Lozinka ..... ukinuta.

Ht. Hajde da, prema starom običaju, posvetimo povratak (Prolećne, Jesenje) Ravnodnevice.

Svetlost.
Hs. Tama.
Ht. Istok.
Hs. Zapad.
Ht. Vazduh.
Hs. Voda.
Hg. (kuca) Ja sam Pomiritelj između njih. Svi daju znake.
D. Toplota.
S. Hladnoća.
D. Jug.
S. Sever.
D. Vatra.
S. Zemlja.
Hg. (kuca) Ja sam Pomiritelj između njih. Svi daju znake.
Ht. (kuca) Jedan Tvorac.
D. Jedan čuvar.
Hs. (kuca) Jedan Rušitelj.
S. Jedan Spasitelj.
Hg. (kuca) Jedan Pomiritelj između njih. Svi daju znakove.

Svaki povučeni oficir po redu, počevši sa Ht. napušta svoje mesto prema levoj ruci i ide prema podnožju Trona. On se tu svlači, smešta odoru i lamen u podnožje Trona ili Podijuma. Zatim nastavlja Sunčevim putem prema Oltaru, i stavlja na njega svoje posebne insignije, to jest: Ht., Skiptar: Hs., Mač: Hg., Skiptar: K. Svetiljku i štap: S., Pehar: D., Kadionicu: ponavljajući Lozinku onoga koji odlazi budući da on čini tako.

Ht. uzima sa Oltara Ružu, vraća se sa Suncem svom mestu:

Hs. uzima Pehar Vina:

Hf. čeka na Kerux-a i uzima njegovu Crvenu Svetiljku od njega.

K. ne uzima ništa.

S. uzima plitku drvenu zdelu soli.

D. uzima simbol Elementarne Vatre.

Svako se vraća na svoje mesto.

Ostali članovi čine stub na Severu i, vođeni Kerux-om, nastavljaju prema Istoku; kada su svi u stubu duž Istočne strane svako se okreće ulevo prema Hierophantu.

Ht. Obožavajmo Gospoda Univerzuma. Svet si Ti, Gospode Vazduha, koji si stvorio Nebo. (čini Ružom znak Krsta u Vazduhu prema Istoku.) Svi daju znakove. Povorka se kreće dalje prema Jugu, zaustavlja se, i svi se okreću Jugu.

D. (okrenut Jugu) Obožavajmo Gospoda Univerzuma. Svet si Ti, Gospode Vatre, gde si Ti pokazao na videlo Tron Tvoje Slave. (čini Vatrom znak Krsta prema Jugu.)

Svi daju znake. Povorka se kreće dalje prema Zapadu, zaustavlja se, i okreće se Zapadu.

Hs. (okrenut Zapadu) Obožavajmo Gospoda Univerzuma. Svet si Ti, Gospode Voda, na čemu se Tvoj Duh kretao na početku. (čini Peharom znak Krsta u Vazduhu ispred njega.)

Svi daju znakove. Povorka prolazi dalje prema Severu. Svi se zaustavljaju i okreću se Severu.

S. (okrenut Severu) Obožavajmo Gospoda Univerzuma. Svet si Ti, Gospode Zemlje, Ti koji imaš napravljenu Tvoju stoličicu. (čini zdelom Soli znak Krsta prema Severu.)

Svi daju znakove. Svi opet zauzimaju svoja mesta i okreću se na uobičajeni način.

Hg. Obožavajmo Gospoda Univerzuma.

Svet si Ti, Koji si u svim stvarima, u Kome su sve stvari;

Ako se penjem na Nebo, Ti si tu;

Ako silazim u Pakao, Ti si isto tako tu;

Ako uzmem Krila Jutra i ostanem u najdaljim delovima Mora, čak i tu će Tvoja ruka da me vodi i držaće me Tvoja desna ruka.

Ako kažem ‘’Mo'da će me Tama pokriti", čak i noć će biti Svetlost za Tebe.

Tvoj je Vazduh sa svojim Kretanjem.

Tvoja je Vatra sa svojim blistavim Plamenom.

Tvoja je Voda sa svojim Tokom i Odlivom.

Tvoja je Zemlja sa svojom Večnom Stabilnošću.

(čini znak Krsta Crvenom Svetiljkom.)

Svi daju znake. Ht. ide do Oltara i ostavlja Ružu. Imperator u me|uvremenu preuzima Tron.

Ht. se vraća na sedište koje je odmah napustio kao Prošli Hierophant. Svaki stari Oficir sada pristupa po redu Oltaru i stavlja na njega znamenje koje je uzeo odatle, vraćaju se mestima svog stepena, ne svojim Tronovima, bez ičega u svojim rukama: oni sede kao obični članovi, ostavljajući sve službe slobodnim.

Imperator. Snagom i Autoritetom koji pripadaju meni, dajem vam novu Lozinku. To je ..... Oficiri ovog Hrama za sledeću polovinu godine su sledeći:

(čita listu Novih Oficira.)

Novi Oficiri dolaze po redu i Imperator ih oblači. Svaki novi Oficir po redu prolazi do Oltara i uzima svoje insignije odatle, ponavlja glasno:

Lozinkom ..... ja uzimam moj .....

S., nakon uzimanja svog Pehara, čisti Dvoranu i članove Vodom, bez da Ht. izgovori reč sem ako on ne uspe u svojoj dužnosti.

D., nakon uzimanja svoje Kadionice, osvećuje Dvoranu i članove Vatrom, bez neophodne reči Ht.-a.

MISTIČNO OBILAŽENJE.

Ovo treba da se odvija u Tišini, ali ako članovi ne budu snabdeveni Ritualima, Ht. može da naredi sledeće: Svi se svrstavaju na Severu, K., Hg., članovi, Hs., S., D.

Svaki član kao on prolazi pored Trona ponavljajući Lozinku glasno.

Ht. Prizovimo Gospoda Univerzuma.

Gospode Univerzuma, Blagosloveno neka bude Tvoje Ime do Večnih Vekova.

Pogledaj sa blagonaklonošću na ovaj Red, i dopusti da njegovi članovi mogu najzad da dođu do pravog Summum Bonum-a, Kamena Mudraca, Savršene Mudrosti i Večne Svetlosti.

U Slavu Tvog Neizrecivog Imena. AMEN.

Svi pozdravljaju.

Ht. Frater Kerux, u Ime Gospoda Univerzuma, naređujem ti da objaviš da je (Prolećna, Jesenja) Ravnodnevica oglašena, i da ..... je Lozinka za sledećih šest meseci.

K. U Ime Gospoda Univerzuma a po zapovesti V.H.Ht.-a objavljujem da je Sunce ušlo u (Aries, Libra), Znak (Prolećne, Jesenje) Ravnodnevice, i da će Lozinka za sledeću polovinu godine biti .....

Ht. Khabs. Pax. U.
Hs. Am. Konx. Proširenje.
Hg. Pekht. Om. Svetlost.

POGLAVLJE VII.

Napomene o metodu primanja Liber Legisa, o Uslovima koji su preovlađivali u vreme pisanja, i o nekim tehničkim teškoćama u vezi sa Književnim oblikom Knjige.

I

Neka veoma ozbiljna pitanja su se pojavila s obzirom na metod na koji je ova Knjiga dobijena. Ja ne upućujem na one sumnje - stvarne ili tobožnje - koje neprijatelji pobuđuju, jer sve takve su odagnate studijom teksta; nikakav falsifikator ne bi mogao da pripremi tako složeni komplet numeričkih i slovnih zagonetki budući da ostaje (a) posvećen rešenju za godine koje slede posle, (b) sprečen jedostavnošću koja kada je otkrivena ostavlja čoveka bez daha u svojoj dubini, (c) prosvetljen samo progresivnom inicijacijom, ili ‘’slučajnim" događajima koji su očigledno ne povezani sa Knjigom, koji se dešavaju dugo posle njene publikacije, (d) neprijatelj, zbunjen, i bezbrižan čak i suočen sa nezavisnim svedočenjem o moći i jasnoći Knjige, i sa činjenicom da Njenom svetlošću drugi ljudi postižu najviše vrhunce inicijacije u desetom delu vremena za koje istorija i iskustvo ne bi naveli čoveka da očekuje, i (e) ljuto nevoljan da nastavi sa onim delom Rada koji je određen za njega koji je podrobno izložen u Poglavlju III, čak i kada tok događaja na planeti, rat, revolucija, i propadanje društvenih i religioznih sistema civilizacije, otvoreno dokažu njemu da li je on poželjan ili ne, Ra Hoor Khuit je zaista Gospod Eona, Krunisano i Pobedničko dete čija nevinost ne podrazumeva više nečovečnu svirepost i neobuzdanu bezosećajnu destruktivnost budući da je on osvetio Isis našu majku Zemlju i Nebo zbog ubistva i sakaćenja Ozirisa, Čoveka, njenog sina. Rat 1914. - 18.g. i njegove posledice su dokazali čak i najglupljem državniku, van razuma čak i najsuptilnijih sofističkih teologa koji kade, da smrt nije nepomešana korist ili za pojedinca ili zajednicu: da su sila i vatra poskočne muškosti još korisniji za naciju nego povijeno poštovanje i jalova servilnost; da genije ide hrabro, i oseća stid i krivicu zbog ‘’Defetizma".

Zbog ovih razloga i još mnogih ja sam siguran, ja Zver, čiji broj je Šest Stotina i Šezdeset i Šest, da ovo Treće Poglavlje Knjige Zakona nije ništa manje nego autentična Reč, Reč Eona, Istina o Prirodi u ovo vreme i na ovoj planeti. Ja sam je napisao, mrzeći je i ismevajući je, potajno radostan da sam mogao da je upotrebim za pobunu protiv ovog Zadatka najužasnijeg koji su Bogovi nemilosrdno stavili na moja ramena, njihov Krst od usijanog čelika koji moram da nosim čak do moje Golgote, mesta lobanje, tu treba da bude olakšan njegov teret samo da bi ja bio raspet na njemu. Ali, budući uzdignut, ja ću privući čitavi svet k meni; i ljudi će obožavati mene Zver, Šest Stotina i Šezdeset i Šest, svetkujući za Mene svoju Ponoćnu Misu svaki put kada čine ono što hoće, i na Mom oltaru ubijaju za Mene onu žrtvu koju ja najviše volim, svoje Ličnosti; kada Ljubav određuje a Volja izvršava Obred, čime je (znali oni to ili ne) njihov Bog u čoveku ponuđen meni Zveri, njihovom Bogu, Obred čija vrlina, čini njihovog Boga od njihove Zveri stavljene na presto, ne ostavlja ništa, ma kako bilo životinjsko, ne božansko.

Na takav način moje sopstveno ‘’preobraćanje" u moju sopstvenu ‘’religiju" moglo je da uzme mesto, iako je prošlo gotovo dvanaest nedelja šesnaeste godine kad pišem ove reči.

II

Ova duga digresija je samo za to da objasni da ja, lično, koji izdajem Liber Legis, nisam fanatični pristalica. Ja ću poslušati svoja naređenja (III, 42) ‘’Ne raspravljaj, ne preobraćaj"; čak i ako izvrdavam neka druga. Ja neću da se ponižavam da odgovaram na skeptična pitanja o poreklu Knjige. ‘’Uspeh je tvoj dokaz". Ja, od svih ljudi na ovoj Zemlji smatran najmoćnijim u Magici, od mojih neprijatelja više nego od mojih prijatelja, trudio sam se da izgubim ovu Knjigu, da je zaboravim, da je poreknem, da je kritikujem, da je izbegnem, skoro svih ovih šesnaest godina; a Ona me drži na pravcu koji je postavila, baš kao što Magnetna Planina drži brod, ili kao što Helios nevidljivim vezama kontroliše svoje planete; da, ili kao BABALON koja čvrsto drži između svojih butina Veliku Divlju Zver ona se raskrečuje!

Toliko za skeptike; stavite svoje glave u Lavlja usta; tako možete da dođete do sigurne činjenice, ako ja treba da budem nakljukan slamom!

Ali, u samom tekstu Knjige je trnje za meso najžustrijeg momka kad on zagnjuri svoje lice u ruke; neki od bršljana koji se pripija oko štapa ovog Dionysus-a je Otrovan bršljan. Pojavljuje se pitanje, naročito o istraživanju originalnog rukopisa: ‘’Ko je napisao ove reči"?

Naravno ja sam ih napisao, mastilo na papir, u materijalnom smislu; ali one nisu Moje reči, sem ako Aiwaz ne bude uzet da nije ništa više nego moja podsvesna ličnost, ili neki deo nje: u tom slučaju, moja svesna ličnost je neuka za Istinu u Knjizi i neprijateljska za glavninu etike i filosofije Knjige, Aiwaz je jednostavno potisnuti deo mene. Ako je tako, teoretičar mora da sugeriše razlog za ovu eksplozivnu a ipak ceremonijalno kontrolisanu manifestaciju, i daje objašnjenje podudarnosti Događaja u sledećim godinama sa Njegovom rečju koja je napisana i publikovana. U svakom slučaju, ma šta da je ‘’Aiwaz", ‘’Aiwaz" je Inteligencija koja poseduje moć i znanje apsolutno van ljudskog iskustva; i zato je Aiwaz vredno Biće, opšta upotreba reči dopušta, naziv Boga, da vaistinu i amen, Boga. Čovek nema zapisanu takvu činjenicu, dokazom koji je uspostavljen u jemstvu van zakeranja kritičara, kao ova Knjiga, da potvrdi postojanje nadljudske i jasno izražene Inteligencije, koja se namerno meša u filosofiju, religiju, etiku, ekonomiju i politiku Planete.

Dokaz Njegove nadljudske Prirode - nazovi Ga Đavolom ili Bogom ili čak Elementalom kako hoćeš - je delimično spoljašnji, zavisi od događaja i osoba van sfere Njegovog uticaja, delimično unutrašnji, zavisi od skrivanja (a) izvesnih Istina, nekih prethodno poznatih, nekih nepoznatih, ali većim delom izvan mogućnosti mog uma u vreme pisanja, (b) od harmonije slova i brojeva koja je suptilna, delikatna i tačna, i (c) od Ključeva za sve životne misterije, oba su primenljivi za okultnu nauku, i za sve Brave Misli;

skrivalište ove tri galaksije slave, kažem, u šifri koja je jednostavna i jasna, ali ipak nečitka preko četrnaest godina, i koju čak ni tad nisam preveo, već moje misteriozno Dete u skladu sa Predviđanjem koje je napisano u samoj Knjizi, izrazima koji su tako složeni da tačno ispunjuju uslove Njegovog rađanja, koje se dešava sa neverovatnom preciznošću, čini se van svake mogućnosti, šifra obuhvata višu matematiku, i poznavanje Jevrejske, Grčke i Arapske Kabale isto kao i Prave Izgubljene Reči Slobodnog zidara, ipak je prekrivena unutra površnim svilenim materijalom običnih Engleskih reči, šta više, čak i u očigledno slučajnom stanju slova brzog mučnog škrabanja Mog pera.

Mnogi takvi slučajevi dvostrukog stanja, paranomasia u jednom jeziku ili drugom, ponekad dve odjednom, brojčano slovne zagonetke, i čak (u jednoj prilici) prosvećujuća veza slova u različitim redovima razmahnutim potezima pera, biće nađeni u Kabalističkom odeljku Komentara.

III

Kao primer prvog metoda koji je gore pomenut, imamo, Poglavlje III, ‘’Budala čita ovu Knjigu - i ne razume". Ovo ima tajni obrnuti smisao, značenje: Budala (Parzival = Fra. O.I.V.V.I.O.) ne razume (budući Magister Templi, Stepen pripisan Razumevanju) (t.j. 'ne').

Ovaj Parzival, dodato do 418, je (po legendi o Gralu) sin Kamureta, dodato do 666, je sin od mene Zveri i Skerletne Žene Hilarion. Ovo je ime koje je ona izabrala kada je bila polu pijana, kao krađa iz Teozofske legende, ali sadrži mnoge od naših slovno-brojčanih Ključeva za Misterije; broj latica u najsvetijem lotosu. Dodato do 1001, što je takođe Sedam puta Jedanaest puta Trinaest, serije činilaca koji mogu da budu pročitani kao Ljubav Skerletne žene pomoću Magike proizvodi Jedinstvo, na Hebrejskom Achad. Jer 7 je broj Venere, a tajno Ime sa sedam slova moje konkubine BABALON je napisano sa Sedam Sedmica, ovako:

77 + (7 + 7)/7 +77 = 156, broj BABALON.
418 je broj Reči Magijske Formule ovog Eona. (666 sam ja, Zver.)

Parzival isto tako ima ime Achad kao Iskušenik A\ A\, i to je bio Achad koga Hilarion otkriva Meni. A Achad označava Jedinstvo, a slovo Jedinstva je Aleph, slovo Lude u Tarotu. Sada ova Luda priziva Magijsku Formulu Eona uzimajući kao svoju Magiku, ili Istinu, Ime, jedno koje je dodato isto tako do 418.

On uzima to za svoje Ime pri ulasku u Gnozu gde je Razumevanje, a on ne razume ovu Knjigu. To jest, on razume da je ova Knjiga, tako reći, zastor ili veo na ideju za ‘’ne". Na Hebrejskom ‘’ne" je LA, 31, a AL je Bog, 31, dok postoji treće 31 još dublje skriveno u dvostrukom slovu ST, koje je grafički glif sunca i meseca sjedinjenih da izgledaju kao skraćeni Falus, ovako - kada je napisano velikim slovima na Gr~kom. Ovo S ili Sigma je kao falus, ovako, s, kada je napisano malim; a kao zmija ili spermatozoid kada je napisano konačno, ovako, s. Ovo T ili Theta je tačka u krugu, ili falus u kteis, a isto tako Sunce baš kao što je C Mesec, muško i žensko.

Ali Sigma na Hebrejskom je Shin, 300, slovo Vatre i ‘’Duha Bogova" koji lebdi nad Bezobličnom Prazninom na Početku, budući po obliku trostruki jezik plamena, a po značenju zub, koji je samo deo tajne i čvrste osnove čoveka koja je manifestovana normalno. Zubi mu služe da se bori, da drobi, da seče, da cepa, da ujeda i hvata svoj plen; oni svedoče da je on žestoka, opasna životinja koja jede meso. Ali oni su isto tako najbolji svedok vladanja Duha nad Materijom, ekstremna tvrdoća njihove supstance je isklesana i uglačana i pokrivena sjajnom presvlakom za život koji nije manje lak i lep nego onaj koji radi sa još prirodnijim plastičnim vrstama supstance.

Zubi su pokazani kada naše Tajno Sopstvo - naš Podsvesni Ego, čija je Magijska Slika naše individualnosti izražena u mentalnom i telesnom obliku - naš Sveti Anđeo Čuvar - dolazi na videlo i objavljuje našu Pravu Volju našim drugovima, bilo da režimo ili se rugamo, osmehujemo se ili se smejemo.

Zubi nam služe da izgovaramo zubne suglasnike koji u svojoj najdubljoj prirodi izražavaju odlučnost, postojanost, istrajnost, baš kao što grleni nagoveštavaju sam dah života koji slobodno teče, a usneni glasovi dvostruke vibracije akcije i reakcije. Izgovori T, D, S ili N, i naći ćeš da su svi neprekidno prisilni izdisaji čija je razlika određena samo položajem jezika, zubi su otkriveni kao kada se divlja zver okreće da se brani. šuštav zvuk S ili Sh je naša Engleska reč, a takođe Hebrejska reč, Pst (engl. Hush), jako izdahnuto S, i nagoveštava šištanje zmije. Sada je ovo šištanje opšti znak upozorenja među ljudima kada neko želi da skrene pažnju drugome bez ometanja tišine više nego što je neophodno. [Takođe imamo pst (engl. Hist), naše dvostruko slovo.] Ovo šištanje znači: ‘’Pazi! Čoveče"! Jer u svim Semitskim i nekim indoevropskim jezicima, I Sh ili blisko slična reč znači ‘’čovek". Kaži to: ti moraš da otkriješ svoje stisnute zube kao u prkosu, i dišeš oštro kao u uzbuđenju.

Šištanje! Sh! znači ‘’Tišina! postoji opasnost ako se čuješ. Pažnja! Postoji čovek negde, smrtonosan kao zmija. Diše teško; približava se borba".

Ovo Sh je tada silni suptilni kreativni Duh života, žestok i trostruk, neprekidan, Tišina čistog Daha ograničena na zvuk sa dve i trideset prepreke, kao Nula Praznog Prostora, iako ona sadrži sav život, uzima oblik samo prema (kako Kabalisti kažu) dve i trideset ‘’Staze" od Broja i Slova koji je ometaju.

Sada drugo slovo, Theta ili Teth, ima vrednost Devet, koja je vrednost od AVB, Tajne Magike od Obeah, i od Sephira Yesod, koji je mesto seksualne funkcije u čoveku čijom Magikom on pobeđuje čak i Smrt, i to na više načina, načini nisu poznati nikome osim najvećim i najispravnijim Posvećenicima, krštenih Krštenjem Mudrosti, i pričesnicima na onom Pričešću gde Odlomak od Hostije u Kupi postaje celina.

Ovo T je slovo Leo-a, Lava, kuće neba posvećene Suncu. (Otuda nalazimo u njoj broj 6, na osnovu čega 666). A Teth označava Zmiju, simbol magijskog života Duše, gospoda ‘’dvostrukog štapa" života i smrti. Zmija je kraljevska, sakrivena, mudra, tiho sačuvana za šištanje kada je potrebno da pokaže svoju Volju; ona guta svoj rep - glif Večnosti,

Praznine i Prostora, kreće se talasasto, jedna nematerijalna suština putuje preko grebena i doline, kao što čovekova duša za sve vreme živi i umire. Ona doteruje; ona je štap koji udara, Svetlosno zračenje Sunca ili životno zračenje Falusa.

Zvuk T je tanan i krajnje oštar; nagoveštava spontani akt iznenadan i neopoziv, kao ujed zmije, ugriz lava, udar Sunca, i Lingam-ov.

Sada na Tarot Adutu ilustracija ovog slova Sh je jedan stari oblik Stele Otkrovenja, Nuith sa Shu i Seb, pentakl ili magijska slika starog Eona, kao što je Nuit sa Haditom i Ra Hoor Khuit novog. Broj ovog Aduta je XX. Nazvan je Anđelom, glasnikom s Neba za novu Reč. Adut daje sliku T koja je nazvana Snagom. Njegov broj je XI. Prikazuje Skerletnu Ženu, BABALON, koja jaše (ili je sjedinjena sa) mene Zver; i ova karta je moja specijalna karta, jer ja sam Baphomet, ‘’Lav i Zmija", i 666,’’puni broj" Sunca.

Tako, kao Sh, XX, prikazuje Bogove Knjige Zakona a T, XI, prikazuje ljudska bića u toj Knjizi, mene i moju konkubinu, dve karte zajedno ilustruju čitavu Knjigu u obliku slika.

Sada XX + XI = XXXI, 31, treće 31, koje nam je potrebno da izrazimo sa LA, 31 i AL, 31, da mi možemo da imamo 31 x 3 = 93, Reč Zakona, Thelema,Volja, i Agape, Ljubav koja je pod Voljom, Zakon. To je takođe broj Aiwaz-a, Autora Knjige, Izgubljene Reči čija formula uravnotežuje istinu ‘’uspon Hirama", i mnoge druge skriveno izatkane Reči Istine.

Sada zatim ova dva slova u jednom (Sunce, Mesec) je treći Ključ za ovaj Zakon; i sa otkrićem ove činjenice, nakon više godina stalnog traženja, što je iznenadni sjaj Istine, svet kao tajna, obeležen u ponoći mog uma! Zapazi sada: ‘’ovaj krug podeljen na četiri kao greška, je ključ isto tako".[1] Sada znam da u vrednosti slova ALHIM, ‘’Bogovi", Jevreji su sakrili ne potpuno ispravnu vrednost π, odnos obima kruga sa njegovim prečnikom, sa 4 decimalnih mesta: 3, 1415; bliže bi bilo 3, 1416. Ako ja stavim ispred naš Ključ, 31, stavljajući (Sunce, Mesec), Set ili Satan, ispred starih Bogova, dobijam 3,141593, π ispravno sa šest mesta, šest je moj broj i broj Horusa Sunca. A celi broj ovog novog Imena je 395, koji u analizi dopušta zapanjujuće mnoštvo brojčanih ‘’misterija".

IV

Sada primer 'paranomasia-e' ili igre reči. Poglavlje III, 16 – ‘’Ye, even ye, know not this meaning all". (Zapazi kako osobita gramatika nagoveštava skriveno značenje.) Sada YE je na Hebrejskom Yod Hé, čovek i žena; Zver i BABALON, kojima se Bog obraća u ovom stihu. Know nagoveštava 'no' koje daje LA, 31; 'not' je LA, 31, opet, po stvarnom značenju; a 'all' se odnosi na AL, 31, opet. (Opet, ALL je 61, AIN, ‘’nothing".)

[1] Vidi originalnu stranu Manuskripta gde se vidi krug podeljen na četiri dela. Prim. DCLXVI

V

Zatim imamo brojčane probleme kao ovaj. ‘’Šest i pedeset. Podeli, saberi, pomnoži i shvati". 6 : 50 daje 0, 12, savršenu glif izjavu metafizike Knjige.

Spoljašnje činjenice za Knjigu nagomilavaju se svake godine: događaji povezani sa otkrićem pravog govora Aiwaz-a sami su dovoljni da je smeste van svake sumnje da sam ja stvarno u vezi sa Bićem čija je inteligencija i moć mnogo suptilnija i veća nego ona koju bi mogli da nazovemo ljudskom.

Ovo je Jedno Fundamentalno Pitanje Religije. Znamo za nevidljive moći, i odvajamo! Samo je li tu neka Inteligencija ili Individualnost (nekog opšteg tipa kao što je naš) nezavisna od naše ljudske strukture mozga? Po prvi put u istoriji, da! Aiwaz nam je dao dokaz: najvažnija kapija prema Znanju otvara se široko.

Ja, Aleister Crowley, objavljujem svojom čašću kao džentlmen da smatram ovo otkrovenje milion puta značajnijim nego otkriće Točka, ili čak Zakona Fizike ili Matematike. Vatra i Alati učinili su čoveka gospodarem svoje planete: Pisanje je razvilo njegov um; ali njegova Duša je bila pretpostavka dok Knjiga Zakona nije dokazala ovo.

Ja, majstor Engleskog, skinuo sam za tri sata, od diktata, šezdesetpet 8" x 10" stranica reči ne samo čudnih, već često neprijatnih za mene po sebi; sakrivaju u šifri tvrdnje nepoznate za mene, veličanstvene i duboke; predskazuju događaje javne i privatne van moje kontrole, ili kontrole nekog čoveka.

Ova Knjiga dokazuje: postoji Osoba koja misli i radi na nadljudski način, ili bez tela od mesa, ili sa moćima da komunicira telepatski sa ljudima i tajanstveno usmerava njihove akcije.

VI

Stoga pišem ovo sa osećanjem odgovornosti koje je tako jako da po prvi put u mom životu žalim moj smisao za humor i književno upotrebljive šale na koje me navodi da ih učinim. Milo mi je, ipak, da je briga vođena o samom MS (Manuskriptu) i o dnevnicima i pismima tog perioda, tako da su fizičke činjenice toliko jasne koliko može da se poželi.

Moja iskrenost i ozbiljnost su dokazani mojim životom. Ja sam se borio sa ovom Knjigom i bežao od nje; ja sam je oskrnavio i patio zbog nje. Prisutna ili odsutna iz mog uma, ona je bila moj Nevidljivi Vladar. Ona me je savladala; godinama se širila njena invazija na moje biće. Ja sam očaran Krunisanim i Pobedničkim Detetom.

Zatim se pojedinost pojavljuje: Kako je došlo do toga da Knjiga Zakona bude napisana? Opis u Equinox-u, I, VII, može opširnije da bude ispričan; i ja mogu isto tako da objasnim problem očiglednih promena govornika, i povremenih omaški poštene pisareve majstorije u MS.-u.

Mogu da kažem da nije trebalo da ostavim tako očigledne osnove za optuženje kao ove koje imam pripremljene u MS.-u da izgledaju lepo za kritičko oko; niti je trebalo da imam ostavljene takve čudne deformacije gramatike i sintakse, defekte ritma, i nezgrapne fraze. Nije trebalo da imam štampane pasuse, neke nepovezane i nerazumljive, neke odvratne razumu zbog njihove apsurdnosti, drugi opet zbog njihove varvarske surovosti gnusne srcu. Nije trebalo da imam dopuštene takve mešavine materije, takve nagle skokove s predmeta na predmet, nered opustošenog razuma sa nepovezanom aljkavošću. Nije trebalo da imam tolerisan nesklad, škripav i neravan, stila, kao kada je uzvišeni panegirik Smrti praćen prvo šifrom a zatim proročanstvom, unapred, bez uzimanja daha, autor skače do krajnje veličanstvenosti misli i mistične i praktične, na jeziku tako sažetom, jednostavnom, i lirskom kao da šamuti našu zadivljenost. Nije trebalo da imam napisano ‘’Ay" ‘’Aye", ili da se prećutno složim sa užasom ‘’smetnje".

Uporedi sa ovom mojom knjigom ‘’šale", gde ja pretendujem da editujem Manuskript. Sa drugim: ‘’Alice", ‘’Amfora", ‘’Oblaci bez Vode". Zapazi u svakom slučaju tehničko savršenstvo ‘’otkrivenog" ili ‘’prevedenog" MS.-a, glatku veštu razrađenu umetnost i majstoriju Starog Majstora Radnika; zapazi brižljivo odabrani ton i stil uvoda, i marljivu kreaciju ličnosti imaginarnog autora i imaginarnog urednika.

Zapazi, šta više, sa kakvom lakomom taštinom ja polažem pravo na autorstvo čak i svih drugih A\ A\ Knjiga u Klasi A, iako sam ih napisao inspirisan van svega za šta znam da sam ja. Ipak u ovim Knjigama Aleister Crowley, majstor Engleskog i u prozi i u stihu, ima udela toliko koliko je on bio To. Uporedi ove Knjige sa Knjigom Zakona! Stil je jednostavan i uzvišen; slikovito izlaganje je besprekorno i sa stilom; ritam je suptilan i opojan; tema je tumačena u bezgrešnoj simfoniji. Nema gramatičkih grešaka, niti pogrešnih izraza ni fraza. Svaka Knjiga je savršena u svojoj vrsti.

Ja, se usuđujem da imam poverenje u ove, po onom grubom Indeksu u Equinox-u Tom Jedan, ne usuđujem se nikako da polažem pravo da imam dodirnutu Knjigu Zakona, ni sa vrhom mog najmanjeg prsta.

Ja se dičim mnogim svojim Knjigama; ja se kunem da je svaka remek delo; napadam Knjigu Zakona po dvanaest tačaka literature. Čak i tako, istim dahom, svedočim, kao Majstor Engleskog, da sam ja krajnje nesposoban, čak i kada sam najviše inspirisan, za takav Engleski kakav nalazim u toj Knjizi opet i opet.

Jezgroviti, pa ipak uzvišeni, su ovi stihovi ove Knjige; suptilni a ipak jednostavni; neuporedivi zbog ritma, direktni kao zrak svetlosti. Njeno slikovito opisivanje je raskošno bez dekadencije. Ona se bavi glavnim idejama. Ona objavljuje revolucije u filosofiji, religiji, etici, da, u čitavoj prirodi čoveka. Za ovo njoj ne treba ništa više nego da valja morske talase usiljeno napred, osam reči, kao ‘’Every man and every woman is a star", ili eksplodira u planinskoj bujici jednosložnih reči kao ‘’Do what thou wilt shall be the whole of the Law".

Nuit uzvikuje: ‘’Ja te volim", kao ljubavnica; dok čak i Jovan dolazi samo do hladnog bezličnog tvrđenja ‘’Bog je ljubav". Ona mami kao ljubavnica; šapuće ‘’K meni"! u svako uvo; Isus, sa nepotrebnim glagolom, apeluje strasno na njih ‘’da rade iako su teško opterećeni". Ipak on ne mo'e da obeća ništa više sem ‘’Daću vam odmor", u budućnosti; dok Nuit, u sadašnjosti, govori: ‘’Ja dajem nezamislive radosti na zemlji", čineći život vrednim, međutim; ‘’sigurnost, a ne veru, za života, nad smrću", električnu svetlost Znanja za groblje Vere, oslobađa život od straha, i sama smrt je vredna: ‘’neizreciv mir, odmor, ekstaza", čini um i telo lagodnim da duša može da bude slobodna da ih prevaziđe kada Ona hoće.

Ja nikada nisam pisao takvim Engleskim; niti bih mogao ikada, to dobro znam. Šekspir to nije mogao da napiše: još manje Keats, Šeli, Svift, Stern čak ni Vordsvort. Samo u Knjigama o Jovu i Duhovnim, u radu Blejka, ili moguće u radu Poa, postoji neki pristup takvoj jezgrovitoj dubini misli u tako muzikalnoj jednostavnosti oblika, izuzev Grčkih i Latinskih pesnika. Niti Po niti Blejk nisu mogli da imaju potvrđen njihov trud kao što čini ova naša Knjiga Zakona; i Hebreji su koristili trikove stiha, mehaničke potpore da bi ih poduprli.

Kako je onda - vratimo se još jednom na Put! - kako je onda došlo do toga da bude napisana?

VII

Ja ću da napravim ono što mogu da nazovem inventarom opreme Hrama, okolnosti slučaja. Ja ću opisati stanja pojave kao da je ona bila neki drugi neobjašnjeni događaj u prirodi.

1. Vreme.

Poglavlje I je napisano između Podneva i 1 sat po podne 8. Aprila 1904.g.

Poglavlje II između Podneva i 1 sat po podne 9. Aprila 1904.g.

Poglavlje III između Podneva i 1 sat po podne 10. Aprila 1904.g.

Pisanje je počelo tačno na otkucaj sata, i završilo se tačno sat kasnije; bilo je potpuno užurbano, bez pauza neke vrste.

2. Mesto.

Grad je bio Kairo.

Ulice, ili radije ulica, se ne sećam. Postoji 'Mesto' gde se ukršta četiri ili pet ulica; ono je blizu Boulak Muzeja, ali prilično dug put od Pastirove. Četvrt je po stilu Evropska. Kuća zauzima ugao. Ne sećam se njene orijentacije; ali, kako se pojavljuje iz instrukcija za prizivanje Horusa, jedan prozor hrama je otvoren prema Istoku ili Severu. Stan je bio od nekoliko soba na prizemlju, dobro opremljen u Anglo-Egipatskom stilu. Bio je izdat od firme nazvane Congdon & Co.

Soba je bila gostinska soba očišćena od lomljivih prepreka, ali ne i drukčije pripremljena da služi kao hram. Ona ima dvostruka vrata, otvorena prema hodniku prema Severu i vrata prema Istoku koja vode u drugu sobu, trpezariju, mislim. Ona ima dva prozora otvorena prema Gradu, prema Jugu, i pisaći sto prema zidu između njih.

3. Ljudi.

Ja lično, u dobu od 28 1/2. U dobrom zdravlju, privržen vankućnim sportovima, naročito planinarenju i lovu na krupnu divljač. Adept Major A\ A\, ali umoran od misticizma i nezadovoljan Magikom. Racionalista, Budista, agnostik, anti-klerikalni, anti-moralni, Torijevac i Jakobita. Igrač šaha, prvo-klasni amater, sposoban da igra tri igre simultano vezanih očiju. Posvećen čitanju i pisanju. Obrazovanje: privatne guvernante i tutori, osnovna škola Habershon's at St. Leonards, Saseks, privatni tutori, privatna škola 51 Bateman St., Kembridž, privatni tutori, Yarrow's škola, Streatham, blizu Londona. Malvern Koledž, Tonbridge škola, privatni tutori, Eastbourne Koledž, Kraljevski Koledž, London, Trinity Koledž, Kembridž.

Moralnost - Seksualno moćan i strastan. Jako muževan prema ženama; bez nekog sličnog podsticaja prema mom polu. Moja strast prema ženama je veoma nesebična; glavni motiv je da im pružim zadovoljstvo. Otuda, jaka ambicija za razumevanje ženske prirode; u ovu svrhu, identifikujem sebe sa njihovim osećanjima, i upotrebljavam sva sredstva koja su prikladna. Imaginativan, suptilan, nenasit; čitavi posao je samo nezgrapni pokušaj da se ugasi žeđ duše. Ova žeđ je zaista bila moj jedini vrhovni Gospod koji usmerava sve moje radove bez dopuštanja nekim drugim pobudama da utiču na to makar i najmanje.

Strogo umeren u piću nikada nisam bio čak ni blizu pijanstva. Lagano vino je moj jedini oblik alkohola.

Opšta moralnost - moralnost normalnog aristokrate. Osećaj pravde i pravičnosti je tako senzitivan, dobro uravnotežen i potčinjen da je gotovo opsesija.

Velikodušan, pod predpostavkom da nisam podozriv jer sam bio prevaren: ‘’tvrdica u sitnim stvarima, a preterano izdašan u krupnim sumama". Rasipnik, bezbrižan, ne i kockar jer sam cenio pobedu u igrama veštine, koje su laskale mojoj taštini. Ljubazan, nžan, pun ljubavi, sebičan, uobražen, bezbrižan i oprezan naizmenice.

Nesposoban da budem zlopamtilo čak i zbog najtežih uvreda i povreda; ipak uživam da nanosim bol zbog njega samog. Mogu da napadnem bezazlenog stranca, i da ga svirepo mučim godinama, bez osećanja najmanje mržnje prema njemu. Zaljubljen u životinje i decu, koji uzvraćaju moju ljubav, gotovo uvek. Smatram pobačaj najsramnijim oblikom ubistva, i mrzim društvene zakonike koji ga ohrabruju. Mrzim i prezirem moju majku i njenu porodicu; volim i po{tujem mog oca i njegovu.

Kritični događaji u mom životu.

Prvo putovanje izvan Engleske, 1883.g.
Otac umro 5.-og Marta 1887.g.
Albuminuria zaustavila moje školovanje, 1890.-92.g.
Prvi seksualni odnos, verovatno 1889.g.
Isto sa ženom Mart, 1891.g. (Torquay - devojka iz pozorišta).

Prvo ozbiljno penjanje na planinu, na Skye, 1892.g. (‘’Vrh planinskog venca" od Sgurr-nan-Gillean-a.)

Prvi Alpski uspon, 1894.g.

Primljen u Vojni Red Hrama po noći, 31. Decembar 1896.

Primljen u stalnu službu u Hram po noći, 31. Decembar 1897.

Kupljena Boleskine, 1899.

Prvi Meksički uspon, 1900.g.

Prvi veliki lov, 1901.g.

Prvi Himalajski uspon, 1902.g. (Chogo Ri, ili ‘’K2" ekspedicija.)

Oženjen u Dingwall-u, Škotska, 12. Avgust 1903.g.

Medeni mesec u Boleskine, zatim u Londonu, Parizu, Napulju, Egiptu, Cejlonu, i nazad u Egipat, Helwan a zatim Kairo na početku 1904.g.

A *Moja ‘’okultna" karijera.*

Roditelji Plymouth Bratstvo, isključivo.

Otac pravi P.B. i stoga tolerantan prema svom sinu.

Majka je postala P.B. samo da ga zadovolji, možda da ga uhvati, i tako je sitničarski fanatična.

Posle njegove smrti bio sam zlostavljan sa bezosećajnom istrajnošću, dok nisam rekao: Zlo, budi ti moje dobro! Potajno sam praktikovao pakost kao magijsku formulu, čak i kada je bila neukusna; n.p. ja bi se ušunjao u crkvu, mesto gde moja majka ne bi ušla na pogrebnoj službi njene najvoljenije sestre.

Otvoreno ispunjen gnušanjem kada mi je pubertet dao moralni osećaj.

Tražim nove ‘’Grehe" do Oktobra, '97.g., kada me je jedan od njih saterao u škripac, i pomogao mi da iskusim ‘’Trans Patnje". (Percepcija Nestalnosti čak i najvećeg ljudskog stremljenja.) Ja sam prizvao pomoć, Uskrs, '98.g.

Iniciran u Hermetički Red Zlatne Zore, 18. Novembar 1898.g.

Počeo sam da izvodim Abramelinovu Operaciju, 1899.g.

Iniciran u Red R.R. et A.C., Januar, 1909.g.

Postigao 33° Slobodnog zidara, 1900.g.

Počeo Yoga prakse, 1900.g.

Postigao prvu Dhyana-u, 1. Oktobar 1901.g.

Napustio svaki ozbiljni okultni rad svake vrste, 3. Oktobar 1901.g., i nastavio na ovom putu rada do Jula, 1903.g., kada sam uzaludno pokušao da prisilim sebe da postanem Budistički Samotnik zemljoposednik visoravni.

Brak je bio neprekinuti seksualni razvrat do vremena pisanja Knjige Zakona.

B. *Rose Edith Kelly.*

Rođena 1874.g. (23. Juli). Otprilike 1895.g. udala se za nekog Majora Skerrett-a, R.A.M.C., i živela sa njim dve godine u Ju'noj Africi. On je umro 1897.g.

Ona je dopustila sebi nekoliko slabo izvedenih ljubavnih afera do 12. Avgusta 1903.g., kada je postala moja supruga, ostavši trudna sa devojčicom koja je rođena 28. Jula 1904.g. Zdravlje, izuzetno krepko u svakom pogledu; ona je bila i aktivna i

postojana, što dokazuju naša putovanja na Cejlonu i preko Kine. Figura savršena, niti velika niti mala, lice lepo i nije sitničarsko; njoj samo nedostaje Lepota zbog nedostatka Geteovog ‘’fantastičnog dodira". Ličnost emotivno moćna i magnetska, intelekt odsutan ali um prilagodljiv umu svakog druga, tako da ona nije mogla uvek da govori ispravno.

Šarm, ljupkost, životna snaga, bodrost, takt, maniri, sve neizrazivo fascinantno.

Od svoje majke nasledila je dipsomaniju, toliko loš primer za potaju, lukavstvo, laž, neverstvo, i hipokriziju koliko je specijalista koga sam konsultovao ikada poznavao. Ovo je bilo, međutim, skriveno tokom zadovoljenja seksualnosti, koja je istisla sve drugo u njenom životu, kao i u mom.

Obrazovanje strogo društveno i domaće; ona nije znala čak ni školski Francuski. Nije čitala ništa, ne toliko mnogo kao romane. Ona je bila čudo savršenstva kao Pesnički Ideal, Ljubavnica, Supruga, Majka, Predsednik Kuće, Negovateljica, Drugarica i Drug.

C. *Naš glavni sluga, Hassan ili Hamid, zaboravio sam koji.*

Visok, dostojanstven, naočit atleta od oko 30 god. Govorio je dobro Engleski i dobro održavao domaćinstvo; uvek tu i nikada na putu.

Pretpostavljam da sam teško ikada video sluge pod njegovim autoritetom: čak i ne znam koliko ih je bilo.

D. *Poručnik-Pukovnik.*

Neko, na početku mislim, sa B, oženjen, srednjeg doba, sa manirima kao Pravila Zatvora. Ne mogu da se setim da sam ga ikada video; ali on je izdao stan meni.

E. *Brugsch Beg iz Boulak Muzeja* večerao je sa nama jednom da raspravlja o Steli koja mu je poverena, i da preradi zbog njene ‘’apstrakcije". Njegov Francuski asistent staratelj koji je preveo hijeroglife na Steli za nas.

G. *Back, vlasnik* ‘’Egipatskih Novosti", hotela, dela železnice, itd., itd., večerao je jednom.

Inače nismo znali nikoga u Kairu izuzev domaćina, pokatkad smo pili zajedno s Generalom Diksonom, koji je prihvatio Islam, trgovce tepisima, podvodače, juvelire, i takvu malu divljač. Protivrečni nagoveštaji u jednom od mojih dnevnika su bili ubačeni promišljeno da obmanu, zbog ludog ne-razuma nepovezanog sa Magikom.

4. Događaji koji su doveli do Pisanja Knjige.

Ja ih kratko izlažem iz Eqx.-a I, VII.

16. Mart. Pokušao sam da pokažem Silfe mojoj Rose. Ona je bila u ošamućenom stanju, glupa, moguće pijana; moguće histerična od trudnoće. Ona nije mogla ništa da vidi, ali je mogla da čuje. Bila je žestoko uzbuđena zbog poruka, i strasno uporna da ih ozbiljno shvati.

Bio sam ljut zbog njene bezveznosti, i njene uznemirujuće gluposti prema meni.

Ona nikada nije bila u nekom stanju čak ni daleko nalik na ovo, iako sam ja učinio istu invokaciju (u potpunosti) u Kraljevoj dvorani Velike Piramide u toku noći koju smo proveli tamo za vreme prethodne jeseni.

17. Mart. Još očiglednije besmislene poruke, ovaj put spontane. Ja sam prizvao Thotha, verovatno kao u Liberu LXIV, a verovatno da raščistim zbrku.

18. Mart. Thoth je očigledno potpuno raščistio njoj; jer ona otkriva da mi se Horus obraća kroz nju, i identifikuje Ga pomoću metoda koji krajnje isključuje slučaj ili koincidenciju, i obuhvata znanje koje sam samo ja posedovao, nešto od toga proizvoljno, tako da ona ili njen obavestilac mora da su bili u stanju da čitaju moje misli tako dobro kao da sam ja govorio.

Tada ona, izazvana da pokaže Njegovu sliku, prolazi kraj mnogih takvih da se usredsredi na jednu na Steli. Unakrsno ispitivanje mora da je uzelo mesto između 20. i 23. Marta.

20. Mart. Uspeh u mojoj invokaciji Horusa, pomoću ‘’kršenja svih pravila" na njenu zapovest. Ovaj uspeh uverio me je magijski, i ohrabrio me da je testiram kako je gore pomenuto. Sigurno sam bio upućen na Stelu u mom ritualu koju sam video pre ovog datuma. Ja bih utvrdio Ponedeljak, 21. Mart, za Posetu Boulaku.

Između 23. Marta i 8. Aprila Hijeroglife na Steli je očigledno preveo asistent staratelj u Boulaku, ili na Francuski ili na Engleski - ja sam gotovo siguran da je to bio Francuski - a ja sam ga prepevao (kako je sada štampan).

Između ovih datuma, takođe, moja supruga mora da mi je rekla da njen obavestilac nije bio Horus, ili Ra Hoor Khuit, već Njegov glasnik, nazvan Aiwass.

Mislio sam da je mogla da ima imitirano ovo ime od stalnog slušanja ‘’Aiwa", reč za ‘’Da" na Arapskom. Ona nije mogla da izmisli ime ove vrste, ipak; njeno sledeće najbolje je bilo da nađe frazu kao ‘’šašavo štene" za prijatelja, ili pokvari ime kao Neuberg u opscenu uvredu.

Ćutanje mojih dnevnika izgleda da dokazuje da mi ona nije dala ništa više od važnosti. Ja sam radio na Magijskom problemu koji mi je predstavljen događajima od 16.-21. Marta. Na sva pitanja koja sam joj postavio ili nije bilo odgovoreno, ili je odgovorilo Biće čiji je um bio tako različit od mog da mi nismo uspeli da razgovaramo. Sve što je moja supruga dobila od Njega bilo je da mi naredi da činim stvari koje su magijski apsurdne. On nije hteo da igra moju igru: Ja sam morao da igram Njegovu.

7. April. Ne kasnije nego ovog datuma bilo mi je naređeno da uđem u ‘’hram" tačno u podne tri sledeća dana, i da zapišem ono što sam čuo tokom jednog sata, ni manje ni više. Mislim da su neke pripreme bile napravljene, moguće neke mere predostrožnosti protiv ometanja, moguće da je neka bikova krv spaljena zbog mirisa, ili naređenje dobijeno oko detalja odeće ili hrane; uopšte se ne sećam ničega, na jedan način ili drugi. Bikova krv je bila spaljivana neki put na ovom kratkom boravku u Kairu; ali ja sam zaboravio zašto i kada. Mislim da je bila upotrebljena pri ‘’Invokaciji Silfa".

5. Stvarno pisanje.

Tri dana su bila sasvim slična, sem što sam poslednjeg dana postao nervozan iz straha da ne uspem da čujem Glas Aiwass-a. Oni mogu onda da budu opisani svi zajedno.

Otišao sam u ‘’hram" minut ranije, tako da zatvorim vrata i sednem na otkucaj Podneva.

Na mom stolu bilo je moje pero - Labudov Vodoskok - i zaliha od četvrtine tabaka papira za pisaću mašinu, 8" x 10".

Nikada se nisam osvrtao po sobi ni u koje vreme.

Glas Aiwass-a je došao očigledno preko mog levog ramena, iz najudaljenijeg ugla sobe. Izgledalo je da sam odjekuje u mom fizičkom srcu na veoma čudan način, težak za opisivanje. Primetio sam sličnu pojavu kada sam čekao na poruku ispunjen velikom nadom ili strahom. Glas se strasno izlivao, kao da je Aiwass bio pripravan za vremensko ograničenje. Ja sam napisao 65 stranica ovog sadašnjeg eseja (približno moja uobičajena mera kompozicije) za oko 10 1/2 časova prema 3 sata za 65 stranica Knjige Zakona. Ja sam žestoko zapeo da održim tempo; MS. pokazuje to dovoljno jasno.

Glas je bio dubok, muzikalan i izrazit, njegovi tonovi ozbiljni, senzualni, nežni, žestoki ili tihi inače prilagođeni raspoloženjima poruke. Nije bas - možda bogati tenor ili bariton.

Engleski je bio bez urođeničkog ili stranog akcenta, savršeno očišćen od lokalnih ili staleških osobenosti, tako zaprepašćujući i čak neoprezan na prvo slušanje.

Imao sam jak utisak da je govornik stvarno bio u uglu gde je izgledalo da je, u telu od ‘’fine materije", prozirno kao veo od izmaglice, ili oblak tamjanovog dima. On mi je izgledao visok, taman čovek u svojim tridesetim, dobro građen, aktivan i jak, sa licem kralja divljaka, i očima koje su prekrivene velom da ne bi njihov pogled uništio to što su videle. Odeća nije bila Arapska; ona nagoveštava Asiriju ili Persiju, ali veoma nejasno. Ja sam je malo zapazio, jer za mene u to vreme Aiwass je bio ‘’anđeo" takav kakvog sam često viđao u vizijama, biće čisto astralno.

Sada sam sklon da verujem da Aiwass nije samo Bog ili Demon ili Đavo jednom smatran svetim u Sumeru, i moj sopstveni Anđeo Čuvar, već takođe čovek kakav sam ja, tako da On upotrebljava ljudsko telo da napravi Svoju magijsku vezu sa čovečanstvom, koje On voli, i da je On tako jedan Ipsissimus, Vođa A\ A\ čak i da ja mogu da uradim, na mnogo slabiji način, ovo Delo od Boga i Zveri, itd., itd., sve u isto vreme, sa jednakom punoćom života.

6. Uređenje Knjige.

‘’Ne menjaj čak ni oblik slova" u tekstu spasilo me je od Crowley-evog čišćenja čitave Knjige, i kvarenja svega.

MS. pokazuje šta je bilo urađeno, i zašto, kao što sledi:

A. Na strani 6 Aiwaz mi naređuje da ‘’pišem ovo (ono što je on upravo rekao) blеđim rečima", jer moj um se pobunio zbog Njegove fraze. Odmah je dodao ‘’Ali nastavi", t.j., sa Njegovom izjavom, ostavljajući ispravke za kasnije.

B. Na strani 19 nisam uspeo da čujem rečenicu, a (kasnije) Skerletna Žena, prizivajući Aiwass-a, napisala je reči koje nedostaju. (Kako? Ona nije bila u sobi u to vreme, i nije čula ništa.)

C. Stranica 20 Poglavlja III, uhvatio sam frazu nejasno, a ona je stavila unutra, kao za ‘’B".

D. Prepevana parafraza hijeroglifa na Steli je spremna, Aiwaz mi je dopustio da ubacim ovu kasnije, tako da uštedim vreme.

Odvojeno od ove četiri, MS. je tačno bio napisan za ova tri dana. Kritička Recenzija će objasniti ove tačke onako kako su se dešavale.

Problem književnog oblika ove Knjige je neobično kompleksan; ali unutrašnja jasnost smisla je obično dovoljna da to učini jasnim, na pregled, onoga koji govori i onoga kome je upućeno.

Ipak, ne postoji sačuvan stvarni čujni glas Aiwaz-a. Čak i moje sopstvene primedbe učinjene tiho on je pripojio čujno, gde god su se takve desile.

POGLAVLJE I

Stih 1. Nuit je govornik. Ona priziva svog ljubavnika i zatim počinje da daje naziv svog govora na kraju stiha I - 20.

U stihovima 3 i 4, ona počinje svoje predavanje. Toliko daleko njene primedbe nisu bile upućene nikome posebno.

Stih 4 je trgnuo moju inteligenciju do revolta.

U stihu 5 ona objašnjava ono što govori, i poziva me lično da joj pomognem da razotkrijem skidanjem njene poruke.

U stihu 6 ona polaže pravo na mene kao na svog izabranog, i mislim da sam se tada uplašio da ne bi trebalo da očekujem isuviše mnogo. Ona odgovara na ovaj strah u stihu 7 uvođenjem Aiwaz-a kao stvarnog govornika sa artikulisanim ljudskim akcentima u njeno ime.

U stihu 8 govor se nastavlja, i sada vidimo da je upućen čovečanstvu uopšte. Ovo se nastavlja do stiha 13.

Stih 14 ja sa Stele. Izgleda kao da sam ga ja napisao kao vrstu poštovanja onoga što je ona upravo rekla.

Stih 15 naglašava da je čovečanstvo uopšte kome je upućen; za Zver se govori u trećem licu, iako je njegovo bilo jedino ljudsko uvo koje je čulo reči.

Stihovi 18-19 izgleda da su gotovo po prirodi navod iz neke himne. Nije potpuno prirodno za nju da se obraća onako kako čini u stihu 19.

Stih 26. Pitanje ‘’Ko sam ja i šta će biti znak"? je moja svesna misao. U prethodnim stihovima bio sam pozvan za uzvišenu misiju, i ja prirodno osećam nervozu. Ova misao je zatim ušla u zapis preko Aiwaz-a kao da je to bila priča koju je on ispričao; i on razvija ovu priču posle njenog odgovora, da bi vratio nazad nit poglavlja prema brojčanim misterijama Nuite koje počinju u stihovima 24-25, i sada se nastavljaju u stihu 28.

Još jedna sumnja se pojavila u mom umu u stihu 30; i ova sumnja je protumačena i objašnjena za mene lično u stihu 31.

Obraćanje čovečanstvu je nastavljeno u stihu 32, i Nuith naglašava svrhu stiha 30 koji me je naveo da sumnjam. Ona potvrđuje ovo sa zakletvom, i ja sam bio uveren. Mislio sam za sebe, ‘’u ovom slučaju neka imamo napisane instrukcije za tehniku", i Aiwaz opet priča priču na moj zahtev kao u stihu 26.

U stihu 35 izgleda da se ona obraća meni lično, ali u stihu 36 ona govori o meni u trećem licu.

Stih 40. Reč ‘’us" (‘’nas") je veoma zagonetna. Ona očigledno znači ‘’Svi oni koji imaju prihvaćen Zakon čija reč je Thelema". Među ove ona uključuje sebe.

Sada nema teškoće za dugo vreme. To je opšte upućivanje koje se bavi različitim subjektima, do kraja stiha 52.

Od stihova 53-56 imamo strogo lično obraćanje meni.

U stihu 57 Nuith nastavlja njen opšti savet. A o meni se govori još jednom u trećem licu.

Stih 61. Reč ‘’Thou" (‘’Ti") nije lično obraćanje. Ona označava svaku pojedinačnu osobu, kao u opreci sa društvom. ‘’Ye" (‘’Vi") u trećoj rečenici pokazuje podesno ponašanje za obožavaoce kao telo. ‘’You", u rečenici 4, naravno da je primenjeno na pojedinačnu osobu; ali oblik množine nagoveštava da je to stvar javnog obožavanja suprostavljena invokaciji u pustinji iz prve rečenice ovog stiha.

Ne postoji dalja poteškoća u ovom poglavlju.

Stih 66 je izjava Aiwaz-a o rečima stiha 65, koje su izgovorene diminuendo do pianissimo, ukazuju na povlačenje boginje.

POGLAVLJE II

Sam Hadith je očigledno govornik od početka. Primedbe su opšte. U stihu 5 o meni se govori u trećem licu.

Posle stiha 9 on primećuje moje žestoke zamerke na pisane izjave za koje je moje svesno sopstvo bilo tvrdoglavo suprostavljeno.

Stih 10, upućen meni, zapaža tu činjenicu; a u stihu 11 on objavljuje da je on moj gospodar, i da je razlog za ovo da je on moje tajno sopstvo, kako je objašnjeno u stihovima 12-13.

Prekidanje izgleda da ima dodatno uzbuđenje za raspravu, jer stih 14 je žestok.

Stihovi 15 i 16 nude zagonetku, dok je stih 17 vrsta parodije na poeziju.

Stih 18 nastavlja njegov napad na moj svesni um. U stihovima 15-18 stil je komplikovan, brutalan, podrugljiv i podsmešljiv. Ja osećam čitavi pasus kao prezrivo udaranje u otpor mog uma.

U stihu 19 on se vraća na uzvišeni stil sa kojim je počeo dok se ja nisam umešao.

Pasus izgleda da je upućen na one koje on naziva njegovim izabranim iz njegovog naroda, iako nije tačno objašnjeno šta on podrazumeva rečima.

Ovaj pasus od stiha 19 do stiha 52 je od potvrđene i nenadmašne rečitosti.

Mora da sam bio protiv nečega u stihu 52, jer stih 53 je usmeren da me ohrabri lično da prenesem ovu poruku.

Stih 54 se bavi sa još jednim predmetom za razumljivost poruke.

Stih 55 me upućuje da postignem Englesku Kabalu; on me je učinio nelakovernim, pošto je zadatak izgledao nemoguć, i verovatno je njegova percepcija ovog kriticizma inspirisala stih 56, iako se ‘’ye mockers" (‘’vi podrugljivci") upotrebljava očigledno za moje neprijatelje, odnosi se na stih 54.

Stih 57 vraća nas nazad na predmet koji je počeo u stihu 21. To je navod iz Apokalipse doslovno, i verovatno je nagovešten materijom stiha 56.

Ne postoji stvarna promena u suštini nečega, ipak kombinacije variraju.

Stihovi 58-60 završavaju navod.

Stih 61. Obraćanje je sada strogo lično. Tokom čitavog ovog vremena Hadith je lomio moj otpor svojim žestoko izraženim i različitim frazama. Kao rezultat ovoga, ja sam postigao trans opisan u ovim stihovima od 61-68.

Stih 69 je povratak na moju svesnost. To je bila vrsta pitanja od koga se gubi dah jer čovek koji izlazi iz narkoze može da pita ‘’Gde sam ja"? Mislim da je ovo jedan navod u čitavoj knjizi koji nije izgovorio Aiwaz; i trebalo bi da kažem da su ovi stihovi 63-68 napisani uopšte bez svesnog slušanja.

Stih 70 nije voljan da odgovori na moja pitanja, već ukazuje na način vođenja života. Ovo se nastavlja do stiha 74, i izgleda da nije upućeno meni lično već svakom čoveku, uprkos upotrebi reči ‘’Thou" (‘’Ti").

Stih 75 naglo menja predmet, umeće zagonetku stiha 76 sa svojim proročanstvom. Ovaj stih je upućen meni lično, i nastavlja do kraja stiha 78 da meša lirsku rečitost sa slovnim i brojčanim zagonetkama.

Stih 79 je izjava Aiwaz-a da je kraj poglavlja došao. Ovome on dodaje svoj lični kompliment meni lično.

POGLAVLJE III

Stih 1 se pojavljuje da dopuni trougao koji počinje prvim stihovima dva prethodna poglavlja. To je jednostavna izjava koja ne obuhvata konkretnog govornika i slušaoca. Izostavljanje ‘’i" u imenu Boga pojavljuje se da me opomene, i u stihu 2 Aiwaz nudi ubrzano objašnjenje na nešto uzbuđujući način, i priziva Ra-Hoor-Khuit-a.

Stih 3 je izgovorio Ra-Hoor-Khuit. ‘’Them" se očigledno odnosi na neke neopisane neprijatelje, a ‘’ye" na one koji prihvataju njegovu formulu. Ovaj navod se završava sa stihom 9. Stih 10 i stih 11 su upućeni meni lično i Skerletnoj Ženi, kako je prikazano u nastavku ovog navoda koji izgleda da se završava sa stihom 33, iako je ostavljen nešto nejasan u to vreme pošto su ili Zver, ili Zver i njegova Konkubina, ili pristalice Horusa, uopšte, podstaknuti.

Stih 34 je vrsta pesničkog zaključka, i nije upućen konkretno nekome. To je izjava o događajima koji dolaze.

Stih 35 izjavljuje jednostavno da je odeljak jedan ovog poglavlja kompletiran.

Izgleda da sam postao oduševljen, jer postoji vrsta međuigre o čemu je izvestio Aiwaz o mojoj pesmi obožavanja koja je prevedena sa Stele; događaj sličan onome iz Poglavlja I, stih 26, itd.

Treba da bude zapaženo da prevodi sa Stele u stihovima 37-38 nisu ništa više nego trenutne misli koje treba da budu ubačene docnije.

Stih 38 počinje mojim obraćanjem Bogu u prvoj rečenici, dok je u drugoj njegov odgovor meni. On zatim upućuje na hijeroglife Stele, i naređuje mi da navedem moje parafraze. Ovo naređenje je dato vrstom nemog gesta, koji nije vidljiv niti čujan, već primetan na neki okultni način.

Stihovi 39-42 su instrukcije za mene lično.

Stihovi 43-45 pokazuju valjani način ponašanja za Skerletnu Ženu.

Stih 46 je opet još opštiji - vrsta obraćanja vojnicima pre bitke.

Stih 47 je opet uglavnom lična instrukcija, pomešana sa proročanstvima, dokaz nadljudskog porekla Knjige, i drugih stvari.Primećujem da ova instrukcija, uzeta sa onom da se ne menja ‘’čak ni oblik slova", itd., znači da je moje pero bilo pod fizičkom kontrolom Aiwaz-a; jer njegov diktat nije uključio uputstva za upotrebu velikih slova, i povremene greške u pisanju većinom zaista nisu moje!

Stih 48 netrpeljivo odbacuje takve praktične stvari kao neprijatnost.

Stihovi 49-59 sadrže serije objava rata; i ne postoji dalja teškoća za govornika i slušaoca do kraja poglavlja, iako se subjekat neprestano menja na neshvatljiv način. Samo u stihu 75 nalazimo zaključak o čitavoj knjizi, verovatno od Aiwaz-a, koji se završava njegovom formulom povlačenja.

Završavam postavljanjem principa Egzegeze na kojima sam zasnovao moj komentar.

1. To je ‘’moj pisar Ankh-af-na-khonsu" (CCXX, I, 36) koji ‘’će komentarisati" o ‘’ovoj knjizi" ‘’mudrošću Ra-Hoor-Khuit-a"; to jest, Aleister Crowley će napisati Komentar s tačke gledišta manifestovanog pozitivnog Gospoda Eona, jednostavnim izrazima konačnog, a ne onim beskonačnog.

2. ‘’Hadit koji gori u tvom srcu će učiniti brzim i sigurnim tvoje pero" (CCXX, III, 40). Moja sopstvena inspiracija, a ne neki tuđi savet ili intelektualno razmatranje, treba da bude podsticajna sila za ovaj rad.

3. Gde je tekst jednostavni neposredni Engleski, neću tražiti, ili dopustiti, neko tumačenje sa varijacijama na tekst.

Ja mogu da dopustim Kabalističko ili kriptografsko drugo značenje kada tako učvršćujem, pojačavam, produbljujem, intenziviram, ili rasvetljujem očigledno zdravo razumsko značenje; ali samo ako je to deo opšteg plana ‘’latentne svetlosti", i dokazano od iscrpnog svedoka.Na primer: ‘’To me"! (‘’K meni"!) (I, 65) treba da bude uzeto prvenstveno u svom očiglednom smislu kao Poziv Nuith nama Njenim zvezdama. Transliteracija ‘’TO MH" može da bude priznata kao ‘’potpis" Nuit, identifikuje Nju kao govornika; jer ove Grčke Reči znače ‘’The Not", koje je Njeno Ime.

Ova Gematria od TO MH može da bude priznata kao dalja potvrda, zato što je njihov broj 418 na drugom mestu manifestovan kao broj Eona.

Ali TO MH ne treba da bude uzeto kao negiranje prethodnih stihova, ili 418 kao pokazivanje formule pristupa k Njoj, iako je ustvari tako, budući Rubrika Velikog Dela. Odbijam da razmatram samo prikladnost kao dati naziv za autoritet, i da čitam moje lične teorije u Knjizi. Insistiram da čitava interpretacija treba da bude neosporno autentična, niti manje, više, niti drukčija nego ono što je podrazumevala u umu Aiwaz-a.

4. Polažem pravo da budem jedini autoritet kompetentan da odluči sporne stvari u vezi s Knjigom Zakona, videvši da njen Autor, nije niko drugi nego moj sopstveni Sveti Anđeo Čuvar, čije Poznavanje i Razgovor sam postigao, tako da imam isključivi pristup Njemu. Imam valjano upućenu svaku teškoću Njemu direktno, i dobijeni Njegov odgovor; moja odluka je stoga apsolutno bez zamerke.

5. Stih, III, 47, ‘’jedan dolazi za njim, odakle neću reći, koji će otkriti Ključ svega toga", je već ispunjeno od ‘’jednog" Achada koji otkriva broj 31 kao ključ u pitanju.[1] Ali za rad Achada nije rečeno da se širi van ovog jedinog podviga; Achad nije nigde označen kao određen ili čak ovlašćen da pomogne Zver za Njegov zadatak Komentara. Achad se dokazao, i dokazao Knjigu, njegovim jedinim postignućem; i ovo treba da bude dovoljno.

6. Gde god

a. Su Reči Teksta nejasne po sebi; gde

b. Je izražavanje rastegnuto; gde

c. Sintaksa,

d. Gramatika,

e. Pravilno pisanje reči, ili

f. Upotreba velikih slova predstavlja neobičnost; gde

g. Se pojavljuju ne-Engleske reči; gde stil nagoveštava

h. Paranomasiu,

i. Dvosmislenost, ili

j. Okolišnost; ili gde

k. Je problem otvoreno objavljen da postoji; u svim takvim slučajevima ja ću tragati za skrivenim značenjem pomoću Kabalističkih korespondencija, kriptografije, ili književnih tananosti. Neću dopustiti rešenje koje nije istovremeno jednostavno, impresivno, u skladu sa opštim planom Knjige; i ne samo podesno već i neophodno.

Primeri:

i I, 4. Ovde je očigledni smisao teksta koještarija; stoga njemu treba bitna analiza.

ii II, 17, linija 4. Prirodni red reči je izopačen smeštanjem ‘’not" ispred ‘’know me"; valjano je pitati kakva stvar je postignuta ovim neobičnim izražavanjem.

iii I, 13. Tekst kao takav važi za nerazumljiv; on privlači pažnju na sebe; značenje mora da bude nađeno koje neće samo da opravda očiglednu grešku, već da dokaže neophodnost upotrebe tog i ni jednog drugog izraza.

iv II, 76. ‘’to be me" za ‘’to be I". Neobična gramatika izaziva pitanje; nagoveštava da je ‘’me" skriveno ime, možda MH, ‘’Not", Nuith, pošto je Nuith zadovoljenje formule Govornika, Haditha.

v III, 1. Izostavljanje ‘’i" u ‘’Khuit" pokazuje da je neka skrivena doktrina zasnovana na varijanti.

1. Uzimajući u obzir kasniji stav Krolija prema fr. Achad-u, ocito je da ovo ne stoji i da taj ‘’jedan dolazi za njim, odakle neću reći, koji će otkriti Ključ svega toga" tek treba da se pojavi. (prim. DCLXVI)

vi II, 27. Pisanje ‘’Because" (‘’Zato") sa velikim B nagoveštava da to može da bude pravo ime, i moguće da njegov Grčki ili Hebrejski ekvivalenat može da identifikuje ideju Kabalistički sa nekim neprijateljem naše Hijerarhije; takođe takva reč može da zahteva kapitalnu vrednost za svoje početno slovo.

vii III, 11. ‘’Abstruction" (‘’Zagonetka") nagoveštava da je ideja drukčije neizraziva preneta na ovaj način. Parafraza je ovde nedopustiva kao dovoljna interpretacija; tu mora da bude korespondencija u stvarnoj strukturi reči sa svojim etimološki izvedenim značenjem.

viii III, 74. Reči ‘’sun" (‘’sunce") i ‘’son" (‘’sin") su očigledno izabrane zbog istovetnosti njihove zvučne vrednosti; neelegantnost fraze stoga insistira na nekom tako adekvatnom opravdanju zbog postojanja skrivenog bogatstva značenja.

ix III, Dvosmislenost instrukcije opravdava pretpostavku da reči moraju na neki način da sadrže kriptografsku formulu zbog tako uređenih listova MS.-a da Krajnja Tajna postane jasna.

x I, 26. Očigledno izbegavanje direktnog odgovora za ‘’Thou knowest!" (‘’Ti znaš!") nagoveštava da reči skrivaju precizan odgovor još uverljiviji u šifri nego što bi njegov otvoreno izraženi ekvivalenat mogao da bude.

xi II, 15. Tekst izričito traži Kabalističku analizu.

7. Komentar mora da bude dosledan sebi u svim stvarima; on mora da pokaže Knjigu Zakona kao apsolutni autoritet za sva moguća pitanja valjana za Čovečanstvo, pošto nudi savršeno rešenje za sve filosofske i praktične probleme bez izuzetka.

8. Komentar mora da dokaže da ne postoji mogućnost greške jer Knjiga Zakona,

a. Nosi svedoka u sebi za autorstvo Aiwaz-a, Inteligencije nezavisne od inkarnacije; i

b. Opravdano je vredna zbog svog polaganja prava na poverenje zbog dokaznog materijala spoljnjih događaja.

Na primer, prvo tvrđenje je dokazano kriptografijom koja je povezana sa 31, 93, 418, 666, π, itd.; a drugo podudarnošću okolnosti sa različitim izjavama u tekstu koje su takve da kategorije vremena i uzročnosti zabranjuju sva objašnjenja koja isključuju svoje sopstvene postulate, dok zakon verovatnoće čini koincidenciju neshvatljivom kao izbegavanje spornog pitanja.

9. Komentar mora da bude izražen izrazima koji su razumljivi za umove ljudi prosečnog obrazovanja, i nezavisni od teško razumljivih stručnih izraza.

10. Komentar mora da bude primenljiv za probleme našeg vremena, i da predstavi principe Zakona na način koji je primenljiv za sadašnju praktičnu primenu. On mora da zadovolji sve tipove inteligencije, niti da odvraća racionalne, naučne, matematičke i filosofske mislioce, niti da je neuskladiv za religiozne i romantične temperamente.

11. Komentar mora da utiče u ime Zakona prema autoritetu Iskustva. On mora da ostvari Uspešan dokaz Istine Knjige Zakona u svakoj tačci kontakta sa Stvarnošću.

Reč Aiwaz-a mora da iznese na videlo savršenu predstavu Univerzuma kao Neminovnu, Razumljivu, Samo postojeću, kao Integralnu, Apsolutnu i Imanentnu. Ona mora da zadovolji sve intuicije, objasni sve zagonetke, i reši sve konflikte. Ona mora da otkrije Stvarnost, pomiri Razum sa Relativnošću; i, reši ne samo sve antinomije u Apsolutnom, već sve antipatije u razumevanju Sklonosti, osigura pomirenje svake sposobnosti čovečanstva u savršenstvu njegove potpune ispravnosti.

Oslobađa nas od svakog ograničenja od Pravde, Reč Aiwaz-a mora da proširi svoje carstvo iskorišćenjem privženosti svakog muškarca i svake žene koji stavljaju njenu istinu na probu.

Na ovim principima, prema stepenu moje moći, ja Zver 666, koji sam primio Knjigu Zakona iz Usta mog Anđela Aiwaz-a, napraviću moj komentar na to; budući naoružan rečima: ‘’Ali rad na komentaru? To je lako; i Hadit koji gori u tvom srcu će učiniti brzim i sigurnim tvoje pero."

Urednička beleška za ovo poglavlje

Čitalac je sada u punom posedu opisa ‘’kako si ti došao ovamo". Student koji želi da radi inteligentno biće na mukama da se potpuno upozna na početku sa celinom spoljnjih okolnosti koje su povezane sa Pisanjem Knjige, bilo da su one od biografske ili druge važnosti. Trebalo bi da bude u stanju da pristupi Knjizi svojim umom pripremljenim da shvati jedinstveni karakter njenih sadržaja s obzirom na Njeno pravo Autorstvo, karakteristike Njenih metoda komuniciranja Misli, i prirodu Njenog prava da bude Kanon Istine, Ključ Napretka, i Izabrani Sudija Ponašanja. On će biti u stanju da formira svoj sopstveni sud o Njoj, samo toliko koliko je fiksiran na pravu Tačku Gledišta; jedino pitanje za njega je da odluči da li jeste ili nije to za šta Ona tvrdi da je, Novi Zakon u istom smislu kao što su Vede, Petoknjižje, Tao Teh King, i Ku'ran, ali sa dodatnim Autoritetom Reči, Slovne i Slikovite inspiracije koja je uvedena i protivno sprečena unutrašnjim dokazom sa bespogrešnom preciznošću matematičke demonstracije. Ako je Ona to, Ona je jedinstveni dokumenat, apsolutno važeći u izrazima njenih samo obuzdanih teza, neuporedivo vredniji nego neki drugi Prepis Misli koji mi posedujemo.

Ako Ona ne bude potpuno to, ona je bezvredna retkost literature; još gore, ona je strahovit dokaz da nema vrste ili stepena jasnosti koji je dovoljan da ustanovi neku moguću tvrdnju, pošto najbliža veza okolnosti ne može da bude ništa više nego tovar slučaja, a najobuhvatniji planovi svrhe detinja pantomima. Odbaciti ovu Knjigu je napraviti sam Razum smešnim a Zakon Verovatnoće kapricom. U svom padu ona razbija strukturu Nauke, i sahranjuje svu nadu ljudskog srca u kamenje, baca na svoje gomile skeptike, zaslepljene, osakaćene, i melanholično lude.

Čitalac mora pošteno da se suoči sa problemom; polovične mere neće biti od koristi. Ako tu ne bude ništa što on prepoznaje kao transcendentalnu Istinu, on ne može da prizna mogućnost da Govornik, ima takve muke da dokaže Sebe i Svoju Reč, treba ipak da spoji Neistinu u isto telo, i ogradi je okolo sa istim složenim mašinama. Ako Knjiga bude samo spomenik smrtnikovog ludila, on mora da se plaši da takva moć i veština mogu da budu saučesnici ludih i kriminalnih arhi anarhista.

Ali ako on zna da Knjiga treba da bude opravdana po Sebi, Ona će biti opravdana isto tako od Svoje dece; i on će goreti od uzbuđenja sa radošću u svom srcu pošto pročita od šezdeset trećeg do sedamdeset sedmog stiha Njenog trećeg poglavlja, i dobije svoj prvi trenutni izgled Ko je on sam zaista, i do kakvog ispunjenja Sebe Ona ima moć da Ga dovede.

POGLAVLJE VIII

Kratak sadržaj predmeta

U ovom otkrovenju je osnova budućeg Eona. U sećanju čoveka imamo Paganski period, obožavanje Prirode, Isis, Majke, u Prošlosti; Hrišćanski period, obožavanje Čoveka, Ozirisa, u Sadašnjosti. Prvi period je jednostavan, spokojan, miran, i prijatan; materijalno odbacuje spiritualno; drugi period je period patnje i smrti; spiritualno teži da odbaci materijalno. Hrišćanstvo i sve srodne religije obožavaju smrt, veličaju patnju, obogotvoruju leševe. Novi Eon je obožavanje spiritualnog učinio jednim sa materijalnim, sa Horusom, Detetom, Budućnošću.

Isis je bila Sloboda; Oziris, ropstvo; ali nova Sloboda je sloboda Horusa. Oziris je pobedio nju zato što ga ona nije shvatila. Horus osvećuje i svog Oca i svoju Majku. Ovo dete Horus je blizanac, dva u jednom. Horus i Harpocrates su jedno, i oni su takođe jedno sa Set-om ili Apophis-om, rušiteljem Ozirisa. Oni su rođeni razaranjem principa smrti. Uspostavljanjem ovog novog Eona, ovog novog fundamentalnog principa, veliko delo sada treba da bude izvršeno na svetu.

FRATER PERDURABO, kome je ovo otkrovenje učinjeno sa tako mnogo znakova i čuda, sam je bio neuveren. On se borio protiv njega godinama. Sve do dovršenja Njegove sopstvene inicijacije na kraju 1909.g. nije razumeo kako je savršeno bio prisiljen da izvrši ovaj Rad. Opet i opet On se okretao od njega, uzimao ga na nekoliko dana ili časova, zatim ga ostavljao na stranu. Čak je pokušao da uništi njegovu vrednost, da poništi rezultat. Opet i opet budna moć čuvara terala Ga je nazad na rad; i to je bilo u baš tom trenutku kada je mislio da je izbegao da se nalazi određen zauvek bez mogućnosti da se opet okrene na stranu zbog drugog odvajanja sa Staze.

Istorija ovoga mora jednog dana da bude ispričana još upečatljivijim glasom. Valjano razmotrena, to je istorija neprestanog čuda. Sada je dovoljno da se kaže da u ovom Zakonu leži čitava budućnost*; to je Zakon Slobode, i oni koji ga odbijaju proglašavaju sebe robovima, i kao robovi oni će biti okovani i išibani. To je Zakon Ljubavi, i oni koji ga odbijaju tvrde za sebe da su deca mržnje, i njihova mržnja će im se vratiti i uništiće ih sa svojim beskrajnim torturama. To je Zakon Života, i oni koji ga odbijaju biće predmet smrti; i smrt će ih zgrabiti nesvesne. Čak će i njihov život biti sušta smrt. To je Zakon Svetlosti, i oni koji ga odbijaju time čine sebe tamnim zauvek.*

Čini što ti je volja neka bude celina od Zakona! Ako ne prihvatiš ovo pašćeš pod prokletstvo sudbine. Podeljena volja protiv sebe, rezultat je nemoći i sukoba, uzaludne borbe. Zakon ne osuđuje čoveka. Ako prihvatiš Zakon, sve je zakonito.

Ako ne prihvatiš Zakon stavljaš sebe van njegove oblasti. To je Zakon Isusa Hrista, ili radije Gnostička tradicija po kojoj je legenda o Hristu degradacija, pokušana da se predaje; ali gotovo svaka reč koju je on izgovorio bila je pogrešno protumačena i osakaćena od njegovih neprijatelja, naročito od onih koji su nazivali sebe njegovim učenicima. U svakom slučaju Eon nije bio spreman za Zakon Slobode. Od svih njegovih sledbenika samo se Sveti Avgustin pojavljuje da ima isti zračak onoga što je on podrazumevao.

Dalji pokušaj da se predaje ovaj zakon bio je učinjen posredstvom gospodina Edward Kelly-a na kraju šesnaestog veka. Stega pravovernosti sprečila je da se čuju njegove reči, ili shvate. Na mnogo drugih načina duh istine je težio čoveku, i delimične senke ove istine su najveći pomagači nauke i filosofije. Jedino je sada uspeh postignut. Savršeni nosač je nađen, a poruka zatvorena u nakitom ukrašenu kutiju; tako reći, u knjigu sa naređenjem ‘’Ne menjaj čak ni oblik slova". Ova knjiga je reprodukovana u faksimilu, da tu ne bi bila mogućnost njenog kvarenja. Ovde, dakle, imamo apsolutno utvrđeno i određeno stanovište za osnovu univerzalne religije.

Mi imamo Ključ za rešenje svih ljudskih problema, i filosofskih i praktičnih. Ako smo viđeni da radimo na dokazu, naša ljubav mora da bude opravdanje zbog naše nemoći; jer mi dobro znamo ono što je napisano u Knjizi:

‘’Uspeh je tvoj dokaz".

Mi ne tražimo više od jednog svedoka; i zovemo da na Vreme prihvati Zakletvu, i svedoči Istinu naše odbrane.

1.Konsultuj Equinox III 2 ‘’Isus", studija Novog Zaveta od Zveri 666, gde je dokazano da je ‘’Isus" složena figura od nekoliko neuskladivih elemenata. Stoga ne postoji ‘’on" u slučaju. Evanđelja su sirova kompilacija Gnosticizma, Judaizma, Esenizma, Hinduizma, Budizma, sa geslima različitih svešteno-političkih kultova, ubačenih nasumice u papazjaniju iskrivljenih legendi o osobama Paganskog Panteona, sve zalepljene u vidu jedinstva u interesu podsticanja potresene tvorevine lokalnih vera protiv konsolidovanja civilizacije, i za primenu kooperativnog principa na bića čija su grla presečena zbog suparništva.

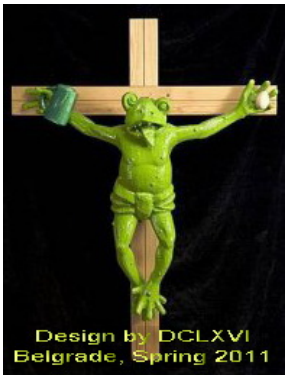

Digital Imprimatur DCLXVI